

အမရပူရမြို့၊ မဂ္ဂလာတိက်ဟောင်း
ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍာတ
မိုးဂုံတိဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဟောကြားတော်မူသော

ဖွံ့ဖြိုးစုတောန

၆၀၃နာရီနည်း

အလုပ်ပေးတရားတော်

သွား(၄)ပါးတရားတော်၊ အမှတ်စဉ်(၂၀)မှ
ထုတ်နှုတ်၍ ပုံနှိပ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏီတ
နိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား၏

ဓာတု နတ်နှင့်လုပ်ငန်းစဉ်

ပန်းဖွားရေးအဖွဲ့မှ

ကမကထပြ၍ ဤစာအုပ်ကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

နိဒါန်း

နမော ဓာဒ္ဒိယ သီဒ္ဓမဲ

ခန္ဓာရရှိသူမှန်သမျှ ၉၈၁-ဗျာခို-မရဏ တည်းဟူသော
ဘား အနေးနှင့် အမြန် တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့သော ရင်ဆိုင်ရမည် အိမ္မ၊ နာမ္မ၊ သေမ္မဘေးကို
သတိထား ရူပွားဆင်ခြင်နိုင်မှုအတွက် ဓာဒ္ဒရှင်တော်မြတ်သည်
ကွယ်လွန်ခါနီး ဝောနာခံစားနေရသော ဖဂ္ဂိုဏ်ရဟန်းအား
ဝောနာနှင့်ငါး ခွဲခြားရူပွားနေရန် ဟောကြားညွှန်ပြမှုအရ ဖဂ္ဂိုဏ်
ရဟန်း အနာဂတ်အဖြစ် ကွယ်လွန်မှုကို အကြောင်းပြု၍--

သံယာတော်များအား ဟောဖော်မိန့်ကြားသော တရား
တော်ကို ကျေးဇူးတော်ရှင် (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍာတ) မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် (၄-၃-၆၀) နေ့တွင် မြန်မာ
စကားပြေသက်သက် ဟောဖော်မိန့်ကြားထားသော အသံသွင်း
ဖဂ္ဂိုဏသတ္တိန် (သေနည်းသင်) တရားတော်မြတ်ကို စာအပ်ပါ
အမှတ် (၃၀) မှ ထဲတ်နှုတ်၍ စာအပ်ငယ်အဖြစ် လေ့လာ
ဖတ်ရှုနိုင်ကြစေရန် ပုံနိပ်ထဲတ်ဝေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဖတ်ရှု
လေ့လာ ပွားများခြင်းဖြင့် အကျိုးသက်ရောက်နိုင်ကြပါစေ။

အမူဆောင်အဖွဲ့

မိုးကုတ်ဝိပသာနာ တရားစဉ်နှင့်

လုပ်ငန်းစဉ် ပြန်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်

အမှတ်-၈၂။ နတ်မောက်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘူရား၏
ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်.ဗျားရေး အဖွဲ့.ချုပ်၏
မူပိုင်ဖြစ်သည်
ဖည်သူယူ ကူးယူ ထုတ်ဝေခြင်း ၁၆၇ ။

• • • • • • •

စာမူခွင့်ပြချက်အမှတ်	-----	(၂၃/၉၆)(၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြချက်အမှတ်	-----	(၃၀/၉၆)(၂)
ထုတ်ဝေခြင်း	-----	တတိယအကြမ်း၊ ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မတလ
စောင်ရေ	-----	၄၀၀၀
တန်ဖိုး	-----	၂၀ ကျပ်
ထုတ်ဝေသူ	-----	ဦးအောင်ချို (မြ - ၀၈၃၁) မိုးကုတ် ဝိပဿနာ တရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်.ဗျားရေး အဖွဲ့.ချုပ် အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုန်ပုံ	-----	ဦးတိုးဝင်း (မြ ၀၂၄၃၁) ငန်လေဇရာ် ပုန်ပုံတိုက် အမှတ် ၉၆ (ခ) ၁၁၁လမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့၊ နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပည့်တ
 မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 မိုးကုတ်မြို့၊ မင်္ဂလာတိက်ခွဲ ဟောကြားဆုံးမတော်မူသော
 စန္ဒာကြီးက သေရာသွားနေပုံ
ဓန္ထအလုပ်ပေးတာရားတော်
 (၄ - ၃ - ၆၀)

ဒီခန္ဓာကြီးကို ရ,ထားတယ်ဆိုတာ အားလုံးပဲ ခန္ဓာ
 ရ,ထားကြတယ်။ အခုံသယ်သူနဲ့ အတူနေကြသတဲ့ ဆိုလို.ရှိရင်
 ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ အတူတူနေကြတယ်လို့ ပြောကြရမှာပဲ၊ ဒီခန္ဓာ
 ငါးပါးကြီးဟာ ယခုအခါ၌ ဘယ်ကို အမှန်သွားနေသလဲလို့မေးရင်
 သေရာသွားနေတယ်လို့ ပြောရမှာပဲ... (မှန်ပါ ဘုရား)။
 ဒီခန္ဓာကြီး၏ အမှန်သွားရာလမ်းကို ပြောစမ်းပါ
 ဆိုလို.ရှိရင် ဘယ့်နှယ်ပြောမလဲ... (သေရာသွားနေပါတယ်
 ဘုရား) ဒီလမ်းကိုတော့ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့က သူက ထိုင်
 လျက်နဲ့လဲ သွားနေတာပဲ... (မှန်ပါဘုရား) အိပ်ရင်းလဲ...

(သွားပါတယ်ဘုရား) ထမင်းစားရင်းလဲ... (သွားပါတယ်ဘုရား) ဆေးလိပ်သောက်ရင်း... (သွားပါတယ်ဘုရား)။ ဆေးလိပ် တစ်ဖွာနဲ့တစ်ဖွာ ဆိုလို.ရှိရင်ဖြင့် ပထမအဖွာထက် ခုတိယ ဖွာလိုက်မှုသည် ဒကာဒကာမတို့ သေရာက ပိုနီးတယ်ဆိုတော့ ပြောဖို့မလိုတော့ဘူး... (မလိုပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာရ,ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလုပ်သည် သေရာသွားတဲ့အလုပ်ဟာ အမြိတ်းအလုပ် (မှန်ပါ) ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားတဲ့ အလုပ်သည်ကားလို.ဆိုရင် ယာယိတည်းခို နေကြတဲ့အလုပ်... (မှန်ပါ) အမြိတ်း အလုပ်ကတော့ (သေရာသွားတဲ့အလုပ်ပါ ဘုရား)။

အဒီလိုမှတ်ထားတော့မှ ပြည့်... ခန္ဓာရအောင် ကြီးစားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ သေရာသွားတာကို မပျင်းသေးလို. ခုတိယဘဝ စသည် ရ.ချင်တာကိုလို. သူ.ကိုအပြစ်တင်ရမယ်... (မှန်ပါ) မတင်ထိုက်ဘူးလား... (တင်ထိုက်ပါတယ် ဘုရား)။

ခန္ဓာနောက်ထပ်ရချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် လူခန္ဓာ၊ နတ်ခန္ဓာ ပြဟ္မာခန္ဓာ ရချင်တဲ့ခန္ဓာရ၊ တောင်းချင်တဲ့ခန္ဓာကိုတောင်း၊ တောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသရွှေ့ကတော့ သေရာသွားတဲ့အလုပ်ကို မပျင်းကြသေးလို.ကိုး... (မှန်ပါ) ဒီအတိုင်းပဲပြောရမယ်... (မှန်ပါ) သေရာသွားတဲ့အလုပ် ခဏခဏသွားရတဲ့အလုပ်က မပျင်းနိုင်အောင်ဘဲ သူသည် လုပ်ချင်သေးလို. ဒီခန္ဓာရချင်တော့ပဲလို. ဒီလို ပြောကြရမယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ ဒီခန္ဓာကြီးဟာဖြင့် သူ.အလုပ်က အမြိတ်းလုပ်တာဟာ သူလုပ်ချင်လို. လုပ်ရသလားလို. မေးဖို.

အလုပ်ပေးတရားတော်

၅

လိုလာတယ် (မှန်ပါ) သူ.ကိုခင်မင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် ခင်မင်လို.ရတာပဲ ဒီခန္ဓာကြီးဟာ... (မှန်ပါ) ခင်မင်တဲ့ သဘောကြောင့် ဒီခန္ဓာကြီး ပေါ်လာတယ်၊ ခင်မင်တဲ့ သဘော မရှိလို.ရှိရင်... (မပေါ်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီခင်မင်တဲ့ အလုပ်မပြတ်သေးသရွှေ၊ ဒကာ ဒကာမတို့ သေရာသွားတဲ့အလုပ် နောက်ဆုတ်မယ် မဟုတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ)။ ခင်မင်တဲ့အလုပ် မပြတ်သရွှေ၊ သေရာ သွားမည့်အလုပ် နောက်မဆုတ်ပါဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ၊ သဘောပါပလား... (ပါ,ပါဖြို့ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီနေ့ရှေ့ပိုင်းမှာ ဘုန်းကြီး သတိပေးချင်တာက ထဲ့... ဒကာဒကာမတွေ လမ်းမှားတော့ဖြင့် လိုက်ခဲ့ကြလို့ ပြင်လို့ မရခဲ့ကြဘူး... (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာကြီး ဆုတောင်းပြီးသကာလ လာခဲ့ကြလို့ ခန္ဓာရအောင် ဆုတောင်းလာကြလို့ သေရာသွားတဲ့အလုပ်ကို နောက်ဆုတ်လို့ ရကြသေးရဲ့လား... (မရပါ ဘုရား)။

အခုမှ ကိုယ်ကျိုးနည်းမှန်း သိနေရာနဲ့လဲမတတ်နိုင်တော့ဘူး (မှန်ပါ) တတ်နိုင်စရာ အကြောင်း မြင်သေးရဲ့လား (မမြင်ပါ ဘုရား) ကိုယ့်အလုပ်က ဘယ်ကိုမှန်မှန် သွားနေရသလဲ... (သေရာကို မှန်မှန်သွားနေရပါဘယ် ဘုရား) သွားရမှာပဲ အရာက မောင်းထုတ်နေတာကိုး... (မှန်ပါ)။

အရာက နေ့တိုင်းမောင်းထုတ်နေ ဗျာဓိဆီရောက်၊ အရာဆိုတဲ့ ဒက်ချက်ကလဲ အမျိုးမျိုးနှင်းနေတော့ ဗျာဓိဆိုတဲ့ အီပိရာဖျာကပ် အလုပ်သို့ ရောက်ရတော့မယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီဗျာခါဆိတဲ့ အိပ်ရာဖျာကပ်အလုပ်သို့ ရောက်တဲ့အခါ
ခြေမသယ်နိုင် လက်မသယ်နိုင်နဲ့ မရကဆိတဲ့ ဓမ္မစီမံသလို
ကိုယ့်မှာ အသာခံရုပဲ ဆိတာကလဲ သေချာနေတယ်... (သေချာ
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒီခန္ဓာကြီးဟာဖြင့် နဂိုက
အနေလွှဲခဲ့လို့ အခုတော့ အရတော့ဖြင့် လွှဲနေကြပြီပေါ့။ မဆို
ထိုက်ဘူးလား (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

လွှဲလိုက်တာမှ ပြင်လို့တောင် ရသေးရဲ့လားလို့မေးရင်
(မရပါဘုရား) သေချာသွားတဲ့လူအတွက် မတတ်နိုင်ဘူး...
(မှန်ပါ!) ဘုရားဟောတဲ့နည်းအတိုင်း ဘုန်းကြီးတို့ တတ်နိုင်တာက
နောက်ထပ် မသွားဖို့သာ တတ်နိုင်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အခုမသွားဖို့ရာ အလုပ်ကိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မတတ်
နိုင်တော့ဘူး... (မှန်ပါ!) နောက်ထပ်ဒီစခန်းနဲ့ ဒီလမ်းမျိုး
မတွေ့ရအောင် မကြုံရအောင်တော့ဖြင့် တတ်နိုင်တဲ့နည်းလမ်း
ရှုပါတယ်လို့ပဲ မှတ်ကြပါ... (မှန်ပါ!)။

အဲဒီတော့ အခုတော့ဖြင့် မတတ်နိုင်တာ ဘာဖြစ်လို့
မတတ်နိုင်ပါလိမ့်မတု့လို့ ဦးဘတင် မေးဖို့လို့လာတယ်...
(မှန်ပါ!) ဒကာဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင်က အရယူထားလို့
မတတ်နိုင်တာပါလို့ ဖြဖုရားပဲ... (မှန်ပါ!)။

ဘယ်လို့ ဖြေကြပါမလဲ (တပည့်တော်တို့က အရယူ
ထားလို့ မတတ်နိုင်တာပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ကိုက လက်
မလွှတ်ချင်လို့ (မှန်ပါ!) လက်မလွှတ်ချင်လို့ အရအမြှေဆုပ်ထား
တဲ့အတွက် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဒီဥစ္စာဖြင့် မရနိုင်တော့ဘူး။ ဥပါဒါန်က
စွဲပြီးလုပ်ထားတဲ့ အလုပ်ကြီးတစ်ခုကိုး... (မှန်ပါ!)။

အလုပ်ဖေးတရားတော်

?

အဲဒီတော့ တတ်နိုင်တဲ့နည်းကလေး ရှေ့ပိုင်းမှာ နည်း၊
နည်းနည်းပေးမယ်၊ ဒါကို ကြပ်ကြပ်သတိထားပါနော် ...
(မှန်ပါဘုရား)။

တတ်နိုင်တဲ့နည်းကိုပဲ ပေးပါမယ်။ ဒီဘဝမှာတော့ဖြင့်
ခင်ဗျားတို့၊ ဆူတောင်းပြည့်နေတဲ့အတွက် တားဆီးလို့မရဘူး၊
နောက်မတွေ့တဲ့နည်းကလေး ဒါကိုပဲ ခင်ဗျားတို့ နည်းယူပြီး
ကြီးစားဖို့ အရေးကြီးပါတယ် (ကြီးပါတယ် ဘုရား)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး လက်ထက်က ဖဂ္ဂိုက်
ဆိုတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးရှိတယ်။ အဲဒီရှင်ဖဂ္ဂိုက်ဆိုတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါး
ဟာ ဒကာသစ်တို့ ကိုမြှော့တို့ မမှာဘူးပေါ့များ... (မှန်ပါ)
မမှာတော့ ရှင်အာန္ဒာက သွားကြည့်တယ်။ ခြော်... သနား
စရာပဲ၊ ခိုကိုးရာမဲ့ ဖြစ်နေတယ်၊ မမှာတာကလဲ လွန်လို့ပါ
ကလား... ရောဂါကလဲကြီးလိုက်တာ၊ ဒါနဲ့ ရှင်အာန္ဒာက
ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးထံ သွားလျောက်တယ်...
(မှန်ပါ)။

အရှင်ဘုရား... ရှင်ဖဂ္ဂိုက်ဆိုတဲ့ရဟန်းတစ်ပါးဟာ
ဘာမှုလဲ မသိမလို့မှာသေးပါဘူး။ ဒေဌနာကလဲ ကြီးကျယ်
ပါတယ်၊ ဒီအတိုင်းပဲကြည့်ရတာဖြင့် အလွန်သနားစရာ
ကောင်းပါတယ် ဘုရား၊ ဒါကြောင်း အရှင်ဘုရား သနားသဖြင့်
ရှင်ဖဂ္ဂိုက်ရှိတဲ့နေရာကို ကြပေးတော်မှပါလို့ ရှင်အာန္ဒာကပဲ
ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရှုက်လုပ်ပြီး သွားလျောက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ရှင်ဖဂ္ဂိုက်ရှိရာ
သို့ ကြွလာခဲ့တယ်၊ ဘုရားသခင် ကြွလာတယ်ဆိုတော့ လူမမှာ

ဖြစ်သူက နေရာထိုင်ခင်း ပေးမလို့ ခန္ဓာကိုယ် ထဲမလို့ ထိုင်မလို့ အရှိအသေ သဘောတွေပြနေတော့ ဘုရားက ငါမှာ နေထိုင်စရာတွေရှိတယ် မင်းကလူမမှာမို့ ဒီအတိုင်းပဲနေ၊ ငါထိုင်စရာရှိတဲ့ နေရာမှာ ထိုင်မယ်ဆိုပြီး တားမြစ်တော်မူတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ဘုရားက မင်းဝေဒနာ ဘယ့်နှယ်နေသတဲ့ စသည်ဖြင့် သတင်းမေးတော့ ရှင်ဖဂ္ဂိုဏ်က ဝေဒနာတွေဟာ ဘုရား မဆုတ်ပါဘူး၊ တိုးသာတိုးနေပါတယ်၊ ခေါင်းကိုက်လိုက်တာလဲ လွန်နေတာပါပဲဘုရား၊ ဝမ်းထဲက နာတာတွေလဲ အင်မတန်မှ ပြင်းထန်ပါတယ်... အစရှိသည်နဲ့ ဝေဒနာတွေက နိုပ်စက်ပုံတွေကို အမျိုးမျိုးအဖို့ လျောက်ထားပြတယ်... (မှန်ပါ)။

လျောက်ထားပြတော့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောလိုက်တာ ဝေဒနာက ဝေဒနာကွန်း (မှန်ပါ) ဝေဒနာက ဝေဒနာကွန်းဆိုတော့ ဝေဒနာကွန်းနဲ့ ငါနဲ့ မရောစေနဲ့ ဟောလို့ ဆိုလိုရင်း... (မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတွေ ဘာတဲ့တဲ့... (ဝေဒနာကွန်းနဲ့ ငါနဲ့ မရောစေနဲ့) ဝေဒနာကွန်းက သူ့ဟာသူ ဝေဒနာကွန်း၊ ငါကသွားပြီး မရောပါနဲ့၊ ဝေဒနာက သူ့ဟာသူ ဟိုကနာလိုက်၊ ဟိုကကျဉ်လိုက်၊ ဒီကကိုက်လိုက်၊ ဟိုကထိုးလိုက်၊ ဒီကထိုးလိုက်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ရှိနေရင် ဝေဒနာကွန်းချည်းဆိုသောကြောင့် ဦးဘအုန်း ဝေဒနာတော့ ရှိနေမှာပဲ၊ ဝေဒနာကွန်းကိုးဗျာ (မှန်ပါ)။

အဲဒီအထဲ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ
ကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာလို့ပဲ သိထားရမယ်... (မှန်ပါ) သော်...
ငါမှာ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်းလို့ ဝေဒနာထဲမှာ ငါဝင်မထိုးလိုက်နဲ့...
(မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဝေဒနာထဲမှာ... (ငါဝင်မထိုးလိုက်ပါနဲ့) ဒါ သေခါနီးမှ
ဒီတရား ပွားများရတယ်၊ နိဂုံက ဘာမှမသိတဲ့ ဖဂ္ဂါဏ်ဟန်း
ကလေးဟာ အနာဂတ်ပါမည်၊ ဒါကိုပြောချင်လို့နော်...
(မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ... ဒါက ဒီတရား ရှူထားတာ ဟောလိုရင်း
တရားက ဒါမဟုတ်ပါဘူး၊ သေလွယ်ပျောက်လွယ် အခါမို့
ဒီဥစ္စာက ရှူထားဟောတယ်လို့ မှတ်ထားကြပါ... (မှန်ပါ)။

သေပုံသေနည်းမှာ ဒီသေနည်းဟာ ကောင်းတယ်ဆိုတာ
ဒကာဒကာမတွေကို ရှုပိုင်းက သိစေချင်လို့ပြောပါတယ်...
(မှန်ပါ)။

ဘုရားက ရှင်ဖဂ္ဂါဏ်ကို ဝေဒနာဟာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာပဲ
ကွဲ... တဲ့ မင့်ခန္ဓာထဲမှာ ဟိုနေရာပေါ်လိုက်၊ ဒီနေရာပေါ်လိုက်၊
အဲဒီမှာ သော်... ဟိုနေရာလဲ ငါနာတာပဲ၊ ဒီနေရာလဲ ငါနာတာပဲ၊
ငါကလေး သွားသွားမရောနဲ့တဲ့၊ သဘောကျလား (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

ဝေဒနာကတော့ နေရာတိုင်း ဟိုနေရာ ဒီနေရာမှာ
မနာပေဘူးလား (နာပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါကို ဒကာဒကာမတွေ
က အင်း... ငါမှာဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်းလို့ လက်မောင်းနာလဲ
ငါပဲ၊ ကျေပ်လက်မောင်း နာနေပြန်ပြီ၊ ကျေပ်လည်ချောင်း နာနေ

ပြန်ပြီ၊ ကျေပ်ရင်ခေါင်း နာနေပြန်ပြီ အစရိသည့်နဲ့ ကျေပ်တို့
ငါတို့က အဲဒီဝေဒနာနဲ့ သွားသွားပူးတယ် (မှန်ပါ) သဘော
ကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဘာနဲ့သွားသွားပူးသလဲ... (ကျေပ်တို့ငါတို့နဲ့ သွားသွား
ပူးပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာနဲ့ ကျေပ်တို့၊ ငါတို့နဲ့ သွားသွားပြီး ပူးကပ်တော့
“ဝေဒနဲ့ အတွေတော့ သမန္ဒပသဗုတိ” ဝေဒနဲ့- ဝေဒနာကို၊
အတွေတော့- ငါဟူ၍၊ သမန္ဒပသဗုတိ- ရှု၍နေ၏ဆိုတော့
ငါမှာ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်းဆိုပြီး ဝေဒနာထဲမှာ ငါသွားရော
တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဝေဒနာထဲမှာ ငါသွားရောတယ်နော်... (မှန်ပါ)
အဲဒါမမာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှန်လို့ရှင် ရောတတ်ကြပါတယ်... (မှန်ပါ)
ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ဟာ ဘယ့်နှယ်နေကြသတဲ့... (ရောတတ်
ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါလား၊ ငါဝေဒနာလို့
ဆိုရမှာလဲ ငါကလဲတဲ့ဗိုး၊ ဝေဒနာကလဲတဲ့ဗိုး၊ ငါဆိုတာက
ရှိတာလဲ မဟုတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ) ဘာဆိုင်သတဲ့ဗျ (မဆိုင်ပါ
ဘုရား) မဆိုင်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ဝေဒနာဟာ ဝေဒနာကွွန်းပေါ့၊
ဝေဒနာကွွန်းဟာ အနိစ္စပဲ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မမာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဥာဏ်ကလေးနဲ့ သည်...
ဒီနေရာ ဝေဒနာပေါ်ပြီး ဒီနေရာမှာ ဝေဒနာပျက်တယ်၊ ဟိုနေရာ
ဝေဒနာပေါ်တယ်၊ ဟိုနေရာ ဝေဒနာပျက်တယ်၊ ဒီလိုသာ
ဥာဏ်နဲ့လိုက်နေပါ၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)

ဝေဒနာပေါ်ရာကို ဖြစ်ပျက်လိုက်နေပါလို့၊ သတိပေးလိုက်တယ်... (မှန်ပါ!)။

သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ။ ဝေဒနာကဖြင့် အနဲ့အပြားပေါ်လိမ့်မယ်။ ဘယ်က နာသတုံး၊ တစ်ကိုယ်လုံးက နာတယ် (မှန်ပါ) တစ်ကိုယ်လုံးက နာပေမယ့် ပြင်းထန်တဲ့နေရာကို ဖြစ်ပျက်ရှုပေး... (မှန်ပါ!) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဖဂ္ဂဏထောင်ကို ဝေဒနာနဲ့ငါနဲ့ မရောစေနဲ့ဟေ့လို့ ဘုရားက ဒီလူမမာကို ဒါပဲဟောနေတယ်... (မှန်ပါ!)။

ဦးဘာအန်း ဘယ်နယ်ဟောသတုံး (ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ မရောစေပါနဲ့ပါဘုရား)။

အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ကျူပ်တို့အားလုံးဟာ သေမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ချည်းပဲ... (မှန်ပါ!) သေပေမယ့် ဝေဒနာနဲ့တွေကြရိုးမယ် (မှန်ပါ!) မတွေ့မည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဒီအထဲမှာ တစ်ယောက်မှ မပါဘူး (မပါ, ပါဘုရား) အဲဒီ မရောစေနဲ့ဆိတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကလေးကို ရှင်းထားကြပါ၊ အဓိပ္ပာယ်ရှင်းထားကြပါ၊ ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့မရောစေနဲ့... (မှန်ပါ!)။

ကိုမြစွေ ဘာတဲ့တုံး (ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ မရောပါစေနဲ့ ဘုရား) ဝေဒနာဆိုတာက ဝေဒနာကွွန်ာပဲ။ ဒီအထဲ ငါသွားပြီး ရှုပ်နေတာ... (မှန်ပါ!) သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာက ဘာခန္ဓာတုံး... (ဝေဒနာကွွန်ာပါဘုရား) ဝေဒနာကွွန်ာဆိုတာ ဝေဒနာစေတသိက်ပဲ၊ နာမ်ဓမ္မတစ်မျိုးပဲ၊

ငါဆိတာက ဒီဋ္ဌီဓမ္မတစ်မျိုးပဲ။ ဒီဋ္ဌီနာမ်နဲ့ ၁၀၃နာနာမ်ကိုသွားပြီး ရောထွေးပစ်နေကြတာ... (မှန်ပါ။)

ပရမတ်သဘာဝကိုက တခြားစိပဲ၊ ခင်ဗျားတို့က ရော ဖြစ်အောင် ရောနေတယ်... (မှန်လှပါ ဘုရား) မဆိုနိုင်ဘူး လား (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) ပရမတ် သဘာဝချင်းကတော့ ရောရဲ့လား... (မရောပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့က ဘယ့်နှယ်တဲ့ (ရောနေကြပါတယ်ဘုရား)

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့က လောကွတ်ချော်လွန်းတယ် (မှန်ပါ။) လောကွတ်ချော်လွန်းတယ်လို့ ဆိုထိုက်-မဆိုထိုက် (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

၁၀၃နာက ၁၀၃နာစေတသိုက် ၁၀၃နာနာမ်ဓမ္မတစ်မျိုး၊ ငါဆိတဲ့ ဉား ဒီဋ္ဌီနာမ်တစ်မျိုး... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ်နည်းနဲ့မှ သဘာဝချင်း ရောစပ်လို့မရဘူး... (မှန်ပါ။)

ရောမရပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ ထဲ့စဲက သူများပါးစပ်မှာ လမ်းဆုံးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်နေတော့ ဒီ၁၀၃နာကိုပင်လျှင် ငါ့လည်ပင်းက နာလိုက်တာ၊ ငါ့ဝမ်းထဲက နာလိုက်တာ၊ ငါ့ ခြေသလုံးက နာလိုက်တာ၊ အစရှိသည်နဲ့ ၁၀၃နာက ခြေဖမိုးမှာ ပေါ်တာ ငါက ဝမ်းထဲကနေပြီး သွားရောတာပဲ... (မှန်ပါ။) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

၁၀၃နာက ခြေဖမိုးမှာ ပေါ်တယ်၊ ငါက ဘယ်နေရာ သွားရောသလဲ (ဝမ်းထဲသွားရောပါတယ်ဘုရား) အဝေးကြီးပဲ အင်ဗျားတို့မို့၊ ဆွဲမျိုးတော်တတ်ပါပေတယ်၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဝေးတာကတော့ မဝေးဘူးလား၊ (ဝေးပါတယ်ဘုရား) ဝေဒနာက ကာယချိုရ ကိုယ်ပေါ်မှာ ပေါ်နေတယ်၊ မနောချိုရ ကနေပြီး သွားပြီးရောလိုက်တယ်၊ သွားပြီးရောလိုက်တဲ့အတွက် ငါမှာဖြစ်ရလေခြင်း စသည်ဖြစ်လာတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင်ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ ရောမိတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ့် “ဝေဒန် အတွေ့ဝော သမန္ဒသုတိ” ဆိုပြီး သေခါနီးတောင် ဒီဋ္ဌကဖြစ်လာတတ်ဟယ်... (မှန်ပါ) နာလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း... (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ့်နယ်ကြောင့် ဒီဋ္ဌဖြစ်တာတုံး ဆိုတော့ ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်တဲ့ ဝေဒနာကို ဝမ်းထဲက ဒီဋ္ဌ စေတသိက်ကသွားပြီး သကာလ အဲဒီ ဝေဒနာဟာ ငါပဲလို့ တစ်ခါတည်း ဒီဋ္ဌစဲ့ စွဲသွားတာနဲ့ ဦးဘတင် ကိုယ်ကျိုး နည်းတယ်... (မှန်ပါ)

ဝေဒနာက ခြေဖမိုးပေါ်တယ်၊ ငါက ဝမ်းထဲမှာ၊ အဲဒီ ဝမ်းထဲကနေပြီး သကာလ ခြေဖမိုးပေါ်မှာဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာဟာ ငါပဲလို့ သူဟာ ဝမ်းထဲက ငါနဲ့သွားပြီးရောလိုက်တယ် (မှန်ပါ) မရောလိုက်ဘူးလား... (ရောလိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ရောလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဝေဒနာကို ငါထင်တဲ့ဝေဒန် အတွေ့ဝော သမန္ဒသုတိဆိုပြီး သကာလ ဦးဘအုန်း ဝေဒနာဟာ ငါဖြစ်သွားတယ်... (မှန်ပါ) ငါဖြစ်သွားတော့ ဘယ့်နယ် ဖြစ်လာသတုံးဆိုတော့ ငါတော့ဖြင့် ဒီဝေဒနာနဲ့ သေရတော့မှာပဲ လာပြန်တာပဲ... (မှန်ပါ)။

ဒီမှာလဲဘုရားက မရောစေနဲ့ကွဲ၊ မရောစေနဲ့ကွလို့
ဘုရားက ရှင်ဖဂ္ဂါဏ်ကို ဟောတယ်... (မှန်ပါ) ဖဂ္ဂါဏ်ကို
ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ ဘယ့်နှယ်တဲ့: (မရောစေနဲ့) မရောစေနဲ့ဆိတော့
ဒကာဒကာမတွေ ဒီဋ္ဌ္ဇာနဲ့ မရောလို့ရှိရင်ဖြင့် မရောစေနဲ့ဆိတာ
ပြောတော့အလွယ်ကလေး... (မှန်ပါ) မရောစေနဲ့ဉာဏ်သည်
ငါနဲ့သွားမရောနဲ့... (မှန်ပါ)။

အဲဒါမရောအောင် ဘယ့်နှယ်လုပ်ရမတဲ့: ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်
ဝေဒနာဟာ ဝေဒနာကွန်း၊ ဝေဒနာကွန်းသည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့်
မိစ္စာဒီဋ္ဌ္ဇာနဲ့ သွားမရောဘဲနဲ့ သမ္မာဒီဋ္ဌ္ဇာနဲ့ လူညှိပစ်လိုက်၊ ဝေဒနဲ့
အနိစ္စတော့ သမန်ပသုတော်၊ ဝေဒနာဟာ အနိစ္စပဲလို့ ရှုပေး
လိုက်ပါ... (မှန်ပါ) သဘောကျပေလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခုနှင့်တုန်းကတော့ မိစ္စာဒီဋ္ဌ္ဇာနဲ့သွားရောတယ်၊
အခုတော့ သမ္မာဒီဋ္ဌ္ဇာနဲ့ ရှုလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) မိစ္စာဒီဋ္ဌ္ဇာနဲ့
သွားရောတုန်းကတော့ အပါယ်သွားရတော့မယ်၊ အခု သမ္မာဒီဋ္ဌ္ဇာနဲ့
ရောတဲ့အခါကျတော့ ဝေဒနာနောက်က မက်လိုက်မလာဘူးလား
(လိုက်ပါတယ်ဘုရား) သမ္မာဒီဋ္ဌ္ဇာ မဂ္ဂင်လိုက်တယ်၊ ခုနှင့်က
မိစ္စာဒီဋ္ဌ္ဇာလိုက်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ရောတော့ (မိစ္စာဒီဋ္ဌ္ဇာလိုက်ပါတယ်)
ဝေဒနာဟာ ငါလဲမဟုတ်ပါဘူး၊ အနိစ္စပါလို့ သိလိုက်တဲ့အခါ
ကျတော့ သမ္မာဒီဋ္ဌ္ဇာနဲ့ သိတာမရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါ
တယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို့ ဘုရားကဟောလိုက်တယ်။ ဖဂ္ဂါဏ်ရဟန်း:
ကလေး မမာနေတာ ဒကာဒကာမတို့နော် (မှန်ပါ) မမာနေတာကို

ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့မရောစေနဲ့ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်ရှုဆိုတဲ့ စကား
ဖြည့်စွက်မှရတယ်လို့ ဦးဘတင်တို့ မှတ်ရလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)
ဖြစ်ပျက်မရှု တော်ပါမလား... (မတော်ပါဘရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာကို အတွေ့တော့ နဲ့ သမန်ပသုတိ-
ဝေဒနာဟာ ငါမဟုတ်ဘူး၊ ဒီဥစ္စာ အနိစ္စသာဟုတ်တယ်၊ ဒီလို
ဒကာဒကာမတွေက ရူပေးလိုက်တော့ ဝေဒနာပေါ်တိုင်းပေါ်တိုင်း
ဒကာဒကာမတွေမှာ ဘယ်လိုဖြစ်လာသတုံးဆိုလို့ရှိရင် ဝေဒနာ
ပေါ်တိုင်းပေါ်တိုင်း ဝိပသုနာမဂ်ဉာဏ် ရဲ၊ ရလာတယ် (မှန်ပါ)
ဘယ်လို့ မဂ်ဉာဏ်ရပါလိမ့်မတုံးလို့၊ မေးတဲ့အခါကျတော့
ဝေဒနာက ဖြစ်ပျက်၊ ငါမဟုတ်မှန်းသိတာက မဂ်... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာက... (ဖြစ်ပျက်ပါဘရား) ငါမဟုတ်မှန်း
သိတာက (မဂ်ပါဘရား) ငါမှုမဟုတ်ဘဲ အနိစ္စပဲလို့ သူသိ
လိုက်ပြီကိုး၊ သူသိလိုက်တော့ မဂ်မဖြစ်သွားဘူးလား... (ဖြစ်သွား
ပါတယ်ဘရား)။

ဒါဖြင့် ဖဂ္ဂိုဏ်ရဟန်းကလေးကို ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့
မရောစေနဲ့ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘရား)။
ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောပြီးသကာလ
ဝေဒနာနဲ့ငါနဲ့ မရောတဲ့နည်း ရှုပါလို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါကျတော့
ဝေဒနာဟာ ငါမဟုတ်ဘူး၊ အနိစ္စသာဟုတ်တယ်၊ ဝေဒနာ
ပေါ်တိုင်း လိုက်နေတာပေါ့များ... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာပေါ်တိုင်း လိုက်နေတဲ့အခါကျတော့ ဖဂ္ဂိုဏ်က
ဘယ့်နှယ်ဖြစ်သွားသတုံးဆိုတော့ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်တွေချည်း
မြင်ရာက ဉာဏ်ရင့်သန်လွန်းမက သန်လာတော့ ဝေဒနာတွေ

ပျောက်ထွက်သွားတယ်၊ ဝေအနာနဲ့ခယော ဘိက္ခု ဆိုတဲ့အတိုင်း
ဖြစ်သွားတယ်ဆိုကြပါစိုး၊ ဝေအနာကုန်အောင် ရှုနိုင်တဲ့
ရဟန်းကလေး ဖြစ်သွားတယ်... (မှန်ပါ!)။

ဦးဘတင် ဘယ်လိုဖြစ်သွားပါလိမ့်... (ဝေအနာ
ကုန်အောင် ရှုနိုင်တဲ့ရဟန်း ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား) ဝေအနာ
ကုန်တယ်ဆိုတာ ဒကာဒကာမတွေ စဉ်းစားကြည့်ပါလား၊ နိဂုံက
ဝေအနာလို့သာဆိုတယ်၊ ကိုယ်ရှုတော့ အနိစွဲပဲတွေ့တယ်...
(မှန်ပါ!) မကုန်ဘူးလား၊ ကုန်သလား... (ကုန်ပါတယ်ဘုရား)။

နိဂုံက ဝေအနာတွေနော်... (မှန်ပါ!) ရှုတဲ့ဉာဏ်နဲ့
ကြည့်လိုက်တော့ ဘာတွေ့သတုံး... (အနိစွဲပဲ တွေ့ပါတယ်
ဘုရား) အဲဒီအနိစွဲတွေချည်း တွေ့ပြီးသကာလနေတော့ ဖက္ကာမှာ
အရင်လို့ မျက်နှာညိုးငယ်မနေ တော့ ဝေအနာနဲ့ ငါနဲ့တော့
ကဲ့ထွက်သွားပြီးဆိုတာ သိနိုင်တယ်... (မှန်ပါ!)။

အရင်တုန်းကတော့ နာလိုက်တာ ပြုလိုက်တာ ဘယ်လို
နေရမှန်းမသိဘူး၊ ဘယ်လိုထိုင်ရမှန်း မသိဘူး၊ ရှေ့သာတိုး
နေတယ်၊ နောက်မဆုတ်ဘူးနဲ့၊ ဝေအနာတစ်ခုတည်းကိုပဲ ရှေ့တိုး
လိုက် နောက်ဆုတ်လိုက်ဆိုတော့ ဝေအနာကို အတ္ထီဒို့ ဖြစ်နေ
တာပေါ့... (မှန်ပါ!)။

ဒါနဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလဲ ကြွာသွားတယ်။
အဲဒီတော့ ရှင်ဖက္ကာက ဘယ်လိုသိလိုက်သတုံးဆိုတော့ ဝေအနာ
ကလေးသည်ကား...လို့ ဆိုလို့ရှိရင် အနိစွဲပဲ၊ ဖြစ်ပျက်ပဲလို့
သိသိနေတယ်၊ ကြာတော့ ဒီဝေအနာကလေးတွေဟာ အနိစွဲမြင်ပါ
များတော့ ကုန်ထွက်သွားမယ်၊ ဝေအနာနဲ့ ခယောကိုဗျာ (မှန်ပါ!)။

အနိစ္စကုန်ထွက်သွားတော့ ဒကာဒကာမတို့ ၈၀၃ နာက္ခန္ဓာကြီးလို့ ပြောထားတော့ ခန္ဓာပါ အာရုံအဖြစ်မှ ပျောက်သွားတာပါ ... (မှန်ပါ။)။

ခန္ဓာပျောက်သွားတော့ ဒကာဒကာမတို့ ဒီနေရာမှာ ခန္ဓာချုပ်ဆုံးရာကို မြင်လာတယ်... (မှန်ပါ။) မြင်လာတော့ ၈၀၃နာ့ ခယောဘိက္ခာ- ၈၀၃နာကုန်တဲ့ရဟန်း ဖြစ်လာတယ် (မှန်ပါဘုရား) ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ကုန်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ သော၈၀၃နာ့ ပရီညာယူ။ သော၊ ထိရဟန်းသည်။ ၈၀၃နာ့ ၈၀၃နာကို။ ပရီညာယူ၊ ဖြစ်တဲ့ပျက်တဲ့ သဘောသာဟု ပိုင်းခြား နိုင်၍ ၈၀၃နာမဟုတ်ပါဘူး။ ဖြစ်ပျက်သဘောပါပဲ... (မှန်ပါ။)။

၈၀၃နာကို ဖြစ်ပျက်သဘော သိသောကြောင့် ၈၀၃နာ ပစ္စယာ တက္ကာကော လာရဲ့လား... (မလာပါဘုရား) မောဟ ခကာ... (မလာပါဘုရား) ဒီဋီဌာကော (မလာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဘာမာသဝ ဘဝါသဝ ဒီဇွာသဝ အပိုဇ္ဈာသဝဆိုတဲ့ အသဝေါ ဘုန်သွားတယ်... (မှန်ပါ။)။

သော၊ ထိရဟန်းသည်။ ၈၀၃နာ့ ၈၀၃နာကို။ ပရီညာယူ၊ ခါးသို့... ဒီဥစ္စသည် ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ သဘောမှတစ်ပါး ဘာမှ မရှုပါကလားဟု ပိုင်းခြားဆင်ခြင် သိမြင်နိုင်သောကြောင့် ဒီဇွေး မေ့မွေအနာသဝေါ... တဲ့။ ၈၀၃နာပစ္စယာမက်သာ ဖြစ်နေတော့ ဒီးဘအုန်း၊ တက္ကာဒီဇွာ လာသေးရဲ့လား (မလာပါဘုရား) အပိုဇ္ဈာကော... (မလာပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ကို မသိရင် အပိုဇ္ဈာ၊ အခုတော့ ဖြစ်ပျက်ကို သိနေတော့ ဝိဇ္ဇာဖြစ်နေတော့ အပိုဇ္ဈာသဝလဲ လာသေးရဲ့လား... (မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ ဒါက ဒကာဒကာမတွေ၏
ခန္ဓာဝေဒနာ ဒီကနေပြီး သကာလ ဖြစ်ပျက်တွေ ရှုနေကတည်းက
မဂ္ဂင်တွေလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါတယ် ဘုရား) ဒါက
ဒကာဒကာမတွေ၏ ခံစားတဲ့ ဝေဒနာပေါ့မှာ... (မှန်ပါ)
ဒီကနေ ရှုတာက ဘာပါလိမ့်... (မဂ္ဂင်ပါဘုရား) မဂ္ဂင်နဲ့
သိပါတယ်တဲ့ ဒကာဒကာမတို့ ပရီညာယာ ဒါဟာအဖြစ်အပျက်မှ
တစ်ပါး ဘာမှမဟုတ်ပါလားလို့ ပိုင်းခြားပြီး သိလိုက်တဲ့အတွက်
ဝေဒနာနဲ့ ဒီက ငါနဲ့ကော ရောသေးသလား (မရောပါဘုရား)။

ဒါ မလာရင်တွေနောက်ကငါလိုက်မှာပဲ... (မှန်ပါ)
ငါဆိုရင် ဒီဋ္ဌာသဝလာပြီ... (မှန်ပါ) မလာပေဘူးလား (လာပါ
တယ်ဘုရား) ဝေဒနာသည် အဖြစ်အပျက်ပါပဲဆိုသဖြင့် အဝိဇ္ဇာ
သဝကော လာသေးရဲ့လား... (မလာပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် နောက်ကနေပြီး အာသဝေတရား မချုပ်ဘူးလား၊
(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဘာဖြစ်လို့ ချုပ်သတုံး၊ ဟောဒီ
မဂ်ဝင်လို့ ချုပ်တယ်... (မှန်ပါ) ဝေဒနာပေါ်၍ ချုပ်လို့ မဂ်ဝင်
တယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

မဂ်ပဲဖြစ်ပျက်သာ အစစ်ပါပဲဆိုပြီးသကာလ ဦးဘအုန်း
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိလိုက်တာနဲ့ (မှန်ပါ) ဝေဒနာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်
သိတာဟာ ခုက္ခသစ္ာ သိတာပါပဲ... (မှန်ပါ)။

ဒီဋ္ဌာဝေမွှေအနာသဝေတဲ့ ရှုတဲ့အချိန်မှာပဲ အာသဝေကို
မရှိဘူး။ ဒီဘက်က ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား) နောက်က
သေသေချာချာကြည့်တော့ ဘာရှိသေးသတုံး... (မရှိပါဘုရား)
ဝေဒနာပစ္စယာ တဏ္ဍာကော လာသေးရဲ့လား... (မလာပါ

ဘုရား) တဏ္ဍာလာရင် ကာမာသဝဖြစ်ရမယ်၊ ဝေဒနာကို
ငါစွဲရင် ဒီဋ္ဌာသဝဖြစ်ရမယ်၊ (မှန်ပါ) လာသေးရဲ့လား...
(မလာပါဘုရား) ဘယ်သူကလာနေသတုံး (မဂ်လာပါတယ်
ဘုရား) မဂ်လာတာပဲရှိတာပဲ၊ မဂ်မလာရင်တော့ သူတို့
လာရမယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)
ဒါဖြင့် အသင်းတရားတွေ မကုန်ဘူးလား... (ကုန်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါနဲ့ ဖဂ္ဂကမထောင်ကလဲ ဒီလိုပဲရူနေတယ်ဆိုကြပါ
စိုး... (မှန်ပါ) ဝေဒနာဟာ ဖြစ်ပျက်ပဲ... ဖြစ်ပျက်ပဲ...
ဖြစ်ပျက်ပဲ... ဖြစ်ပျက်ပဲလို့ ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ဒီကနေပြီး
သကာလ ပိုင်းခြားသိနေတယ်၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိနေတာပဲ ...
(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့်ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ဖြစ်ပျက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်
သိသောကြောင့် နောက်က အသဝ မလာရဘူး... (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

နောက်ကဘာတုံး (အသင်း မလာရပါဘုရား)
အသဝ မလာရဘူးဆိုတော့ ဦးဘအုန်းတို့က စဉ်းစားရမယ်နော်။
ကာမာသဝဆိုရင် လောဘနေရမယ်၊ လောဘဆိုရင်
တဏ္ဍာညပါဒါန်၊ ကံလာမယ်... (မှန်ပါ) မလာပော်ဘူးလား...
(လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒီဋ္ဌာသဝဆိုရင် ဒီဋ္ဌာလဲ လောဘပဲ၊ တဏ္ဍာ၊ ဥပါဒါန်၊
ကံပဲ မလာပော်ဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား) အဝိဇ္ဇာသဝလာ
ရင် အဝိဇ္ဇာသခါရပို့ဥပါတယ်ဘူး နောက်ဘဝတွေ မဆက်

ပေဘူးလား... (ဆက်ပါတယ်ဘုရား) ကဲ- ဒါတွေလာသေး
ရဲ့လား... (မလာပါဘုရား) ဘယ့်နှယ်ကြောင့် မလာပါလိမ့်မတဲ့
ဆိုတော့ ၂၀၃နာရီးမြားသိလို့... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုဆိုကြပါမလဲ (၂၀၃နာရီ ပိုင်းမြားသိလို့ပါ
ဘုရား) ဘာနဲ့ပိုင်းမြားသိသလဲ... (မဂ်နဲ့ ပိုင်းမြားသိပါတယ်
ဘုရား) မဂ်နဲ့ပိုင်းမြားပြီး ၂၀၃နာကလေးတွေဟာ ဖြစ်ပျက်
နေတယ်လို့ သိတယ်၊ အဲဒါပိုင်းမြားသိတာပဲ... (မှန်ပါ)။

၂၀၃နာကလေးဟာ ဘယ်လိုနေပါလိမ့်... (ဖြစ်ပျက်
နေပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက်နေတယ်လို့ ဟောဒီက မဂ်က
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိတယ်- (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား
(ကျပါပြီဘုရား) မဂ်က ဘယ်လိုသိနေပါလိမ့် (ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်
သိပါတယ်ဘုရား) ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိနေပါတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချပါ... (မှန်ပါ) ဦးဘအုန်းတို့ ဦးခဲရင်တို့ ကျေနပ်ပလား-
(ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဟိုကဖြစ်ပျက်နဲ့ ဒီကပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင်
သိတဲ့မဂ်နဲ့ ဦးဘတင် ဒါကလေးနှစ်ခုတည်းရှိတော့တယ်၊ အာသဝ
ဘယ့်နှယ်နေသတဲ့- (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

“သော ၂၀၃နဲ့ ပရီညာယ” သော= ထိုရဟန်းသည်၊
၂၀၃နဲ့ ၂၀၃နာကို။ ပရီညာယ၊ ဖြစ်ပျက်ဟု ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်
သိသောကြောင့်။ ဒီဇွဲဝစမွှေ့၊ ယခုမျက်မှောက်ဘဝ္ဗုပ်ပင်လျှင်။
အနာသဝေါ၊ အာသဝေါက်းတယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ဒါကာ
ဒကာမတို့ ကောင်းကောင်းရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဒါက ရှေ့ပိုင်းမှာ သတိပေးတဲ့ တရားပဲရှိသေးတယ် ဒကာဒကာမတို့နော်... (မှန်ပါ။)။

အဲဒီတော့ ဝေဒနာ ပေါ်တိုင်းပေါ်တိုင်း ဖြစ်ပျက်ပဲလို့ သိနောလို့ရှိရင် နောက်က အာသဝတွေ သေသေချာချာ ကုန်နိုင် တယ်... (မှန်ပါ။)။

အာသဝေါကုန်ရပါလို့၏လို့ ဘုန်းကြီးက ရှေ့က ချပေး တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကလဲ လိုက်ကြတယ်။ အဲဒါကတော့ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းကို အကျင့်ပေးတတ်တဲ့ ဆရာနဲ့ တွေ့ရပါလို့၏ ဆိတ္တဲ့အတိုင်း အခုလဲကုန်တာကော မသေချာဘူးလား (သေချာ ပါတယ်ဘုရား) ရှုသာရှု သေသေချာချာ ကုန်ပါတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

သော ဝေဒနဲ့ ပရီညာယဆိတ္တဲ့အတိုင်း ဝေဒနာပေါ်၌ မဂ်နှင့်ပိုင်းခြား၍ သိသောကြောင့်၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ ကင်းတယ်ဆိတ္တဲ့အတိုင်း ဘာဖြစ်လို့ ကင်းပါလိမ့် ဒကာဒကာမတို့ (မဂ်နဲ့ပိုင်းခြားသိလို့ပါဘုရား) မဂ်နဲ့ဝေဒနာကို ဖြစ်ပျက်လို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိနောလို့... (မှန်ပါ။)။

ဒီဥစ္စာ ငါလဲမဟုတ်ဘူး၊ သူလဲမဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်ပျက်တဲ့ အနိစ္စပဲလို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိနေသောကြောင့်၊ ဒီ၌ ဓမ္မ အနာသုဝေါတဲ့။ ယခုမျက်မောက်ဘဝ၌ပင်လျှင် အာသဝေါ ကင်းတယ်၊ သဘောကျပလား... (ကျပါဖြံ ဘုရား) ဒီဘက်က အာသဝေါတရား လာသေးရဲ့လား... (မလာပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကျပ်တို့ ဓမ္မတောင်းပြည့်ထားတဲ့ ဓမ္မ ကိုယ်ကြီးကတော့ သေရာသွားနေတယ်၊ သွားတဲ့အခါမှာလဲ

ဝေဒနာနဲ့တွဲလျက်ကြီး (မှန်ပါ) သတ်မည့်ဝေဒနာနဲ့ အသတ်ခံရမည့် ခန္ဓာနဲ့ဟာ တွဲလျက်ကြီး (မှန်ပါ) မသွားဘူးလား... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီဝေဒနာကို ကျေပ်တိ.က ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိရမယ် (မှန်ပါဘုရား) မင်းဟာ သတ်မလို့ လာတာလား။ သို့မဟုတ် မင်းသည်ကား...လို့ ဆိုရင်ဖြင့် အနိစ္စလားလို့ ကျေပ်တိ.က မေးမေး, မေးမေးပြီးသကာလ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိအောင် လုပ်ပါတဲ့ ... (မှန်ပါ)။

ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိအောင် လုပ်တဲ့အခါကျတော့ သူဟာ ဖြစ်ပြီး ပျက်တဲ့အနိစ္စပဲဆိုတာ ဉာဏ်ထဲမှာ မရှင်းဘူးလား (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိသောကြောင့် ဒီဇိုင် ဓမ္မာ၊ ယခုပစ္စကွဲဘဝ်ခြုံပင်လျှင်။ အနာသငေး၊ အသငေး ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒီဘက်က အသငေးကင်းတယ် ဟောသီမက်ကြောင့် (မှန်ပါ) ဒီမက်သာမလာရင် ဘယ့်နှယ် နေကြပါမလဲ... (မကင်းပါဘုရား) ကြောက်တယ်, လန်းတယ် ဆိုရင်ဖြင့် ဒီဇွဲသဝတွေ, အပို့စွာသဝတွေ မလာပေါ်ဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား) ကဲ- ဒါဟာ ဘယ်လောက်အရေးကြီးလို့ ပြောတယ်ဆိုတာကော ရိပ်မိကြပဲလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ ဆရာဘုန်းကြီးကလ ဒါလောက်တောင် အသေစခန်းကို အကြီးအကျယ်ဖွဲ့ပြီး ဟောနေရပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ အို- ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်က နားနေရင့်တော့

အဟုတ်သားပေါ့ - (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့၊ ခန္ဓာကိုယ်က သေရာ မသွားဘဲနဲ့ နားလို့ရပ်လို့ရရင်လဲ အဟုတ်သားပေါ့ - (မှန်ပါ)။

အခုလို တရားနာနေကြတယ်ဆိုတာက တစ်ခါတလေ ဟိုစိတ်ရောက်သွား ဒီစိတ်ရောက်သွားနဲ့ တရားထဲနာချင်မှ နာတာ၊ အဲဒါလဲ ကြားပေါက်ပါသေးတယ် - (မှန်ပါ)။

သေရာသွားတာကတော့ ကြားပေါက်မရှိဘူး။ ကြားပေါက်စိတ်လာလဲ သူကသွားနေတာပဲ - (မှန်ပါ) သဘောကျ ပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ တို့၊ ဝင့်သင့်နေလို့ ဒီညွှာကို တို့ဆုတောင်း ပြည့်တဲ့အလုပ်ကြီး နေက်ထပ်မပြည့်အောင် လုပ်မှပဲ၊ နေက် ထပ်မပြည့်စေချင်လို့ ဟောထားတာ။ ခင်ဗျားတို့က ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း ဒီသားဒီသမီးနဲ့ မခွဲရပါလိုအို ဆိုတော့ ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း သေရာသွားရပါလိုအိုက ပါနေတယ် လွယ်သလား (မလွယ်ပါဘုရား) အမှားက သေးသေးလား၊ ကြီးကြီးလား (ကြီးကြီးပါဘုရား)။

ကြီးတဲ့အထဲမှာ ခင်ဗျားတို့က ဟိုဘဝကျတော့ ဟိုဘက် ဘဝ သားသမီးနဲ့ မခွဲရပါလိုအို - တဲ့။ ဒီဘဝကျတော့ကော် - (ဒီဘဝသားသမီးနဲ့ မခွဲရပါလိုအိုပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သားသမီးပေါင်းက ဘယ်လောက်များခဲ့ကြ သတုံး... (မရေတ္တက်နိုင်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် မခွဲနိုင်ပေါင်းကလဲ ကမ္မာတစ်ရှုန်းလုံးရှုတာနဲ့ မခွဲနိုင်တာ... (မှန်ပါ)။

အားလုံးနိုဗာန်သွားမှ သွားမယ်ဆိုရင် ဘယ်တော့မှ မသွားနိုင်တော့ဘူး (မှန်ပါ) သွားနိုင်ဖို့ရာ မြင်သေးရဲ့လား

(မမြင်ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့၊ ဝါဒဖြန့်ထားတာက နည်းနည်း
နောနော ကျယ်တာမှမဟုတ်ဘဲ... (မှန်ပါ) သဘောကျေပလား
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒီတရား ဟောထိုက်၊ မဟော
ထိုက်... (ဟောထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ချက်ချင်း အာသဝါ
ကင်းနိုင်တာကို ဦးဘတင် ကောင်းကောင်းကျေနပ်ပလား
(ကျေနပ်ပါပြီဘုရား) ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ ကင်းတယ်နော် (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ရှိရင် ဒကာဒကာမတို့ သေသေ
ခုံချုပ်ဖြစ်ပျက်ဟာ ဒုက္ခသစ္ဓာပဲလို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိသွားလို့ရှိရင်
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ ဒီနောမှာ ပေါ်တယ်လို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့၊
(မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကာယသု ဘောဒါ... တဲ့။ ကာယသု၊ ယခု ခန္ဓာ
ကိုယ်၏။ ဘောဒါ၊ ပျက်သည်၏ အခြားမျိုး။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဓမ္မဋ္ဌာ၊ နိဗ္ဗာနှင့်တည်သည်။ ဟောတို့၊ ဖြစ်၏။ ဒကာ
ဒကာမတို့ တစ်ခါတည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတာပဲတဲ့... (မှန်ပါ။)
ဒါတွေ ခုနှင့်က ဒုက္ခတွေ ချုပ်ပြီးသကာလ ရောက်သွားတယ်
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား) အာသဝါကုန်တာနဲ့
ဒီဘက်ကဖြစ်ပျက်ဆုံးတာနဲ့ ဟာ တစ်ချက်တည်းပဲ (မှန်ပါ။)

ဒါဖြင့် ဖဂ္ဂာဏျရဟန်းဟာ သောတာပန်း၊ သကာဒါဂါမ်း၊
အနာဂတ်ကျအောင် သေခါနီးမှာ အလုပ်လုပ်သွားနိုင်တယ်လို့
ဦးဝတီ့၊ မှတ်ဖို့ပဲ (မှန်ပါ။) ဒါနဲ့ မြတ်စွာဘုရားကလဲသူ့မှာ

အောက်သံသရာကို ပိ.တတ်တဲ့ အသဝေါတွေလဲကုန်ပါပြီဆိုပြီ:
ဘုရားက ကျောင်းတော်ပြန်သွားတယ်... (မှန်ပါ!)။

ရှင်အာန္ဒာကတော့ ကျော်နေရစ်တယ်၊ ကျော်နေရစ်တော့
သူ.ရှေ့မှာ ဖဂ္ဂိုလ်ဆိုတဲ့ ရဟန်းကလေးက ခေါင်းကလေး
တောင်ဘက်စောင်းပြီး စုတိစိတ်ကျေတယ် (မှန်ပါ!) စုတိစိတ်
ကျေသွားတော့ ရှင်အာန္ဒာကကြည့်တယ်၊ စက္ခာမျက်လုံး
ကြည့်ပြန်လဲ သူသေမျက်လုံးနဲ့ မတူဘူး၊ နားကြည့်လိုက်လဲ
သူများလို ကျိုးကွေးနေတယ်မဟုတ်ဘူး၊ လူသေနားနဲ့ မတူဘူး၊
နားခေါင်းကြည့်လိုက်ပြန်လဲ ကျွေသွားတယ်၊ ဖောင်းလာတယ်
ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ လူရှင်ကိုယ်အတိုင်းပဲ (မှန်ပါ!)။

ကိုယ်ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လဲ ပျော့ပျော့ပျောင်း ပျောင်းပဲ
(မှန်ပါ!) သော်- ဖဂ္ဂိုလ် တယ်ထူးပါလား၊ သူများလူသေနဲ့ကို
မတူဘူး... (မှန်ပါ!)။

ဝိဉာဏ်တော့ ချူးပြသွားပြီတဲ့၊ သို့သော်လဲ မျက်လုံး
ကြည့်လိုက်လဲ (လူကောင်းအတိုင်း) နားခေါင်းကြည့်လိုက်လဲ
(လူကောင်းအတိုင်းပါ) ကိုယ်ကြည့်လိုက်လဲ... (လူကောင်း
အတိုင်းပါ) အကုန်လူကောင်းအတိုင်းဖြစ်နေတော့ ထူးတယ်
ဆိုတော့ ရှင်အာန္ဒာက ဘုရားဆီသွားပြန်တယ် (မှန်ပါ!)။

ဘုရားဆီသွားပြီး လျှောက်ပြန်တယ်၊ အရှင်ဘုရား
ဖဂ္ဂိုလ်ကတော့ သေပြီဘုရာ့၊ သေပေမယ့် သူများသေပုံနဲ့ မတူ
ဘူး၊ ခေါင်းကလဲ တောင်ဘက်စောင်းတယ်၊ စက္ခာ၊ သောတာ
ယာနာ၊ မိရာကြဖြေတွေကလဲ ဘာမှမညိုးဘူးဘုရားလို့ လျှောက်
တော့ ဘုရားက အာန္ဒာ၊ သေခါနီးမှာ ဝေဒနာနပသုနာရှုပြီး

ဝေဒနာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိလို့၊ အောက်သံသရာ သွားတတ်တဲ့ အာသဝေါ ကုန်ဖြီးသေတဲ့ အနာဂတ်သေတာလို့၊ ဖြေလိုက်တယ် (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ့ဘုရား)။

အနာဂတ်ဖြစ်သွားတာတဲ့ (မှန်ပါ) ဒါဟာ သေခါနီးမှ ဖြစ်တာ(မှန်ပါ) အနာဂတ်ဆိုတော့ ဒကာဒကာမတွေ စိတ်ချရပြီ မဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။

အနာဂတ်ဆိုတာ ကာမတစ်ဆယ့်တစ်ဘုံဆိုတဲ့ ဒီ လူပြည်တို့ နတ်ပြည်တို့ကို လုံးဝမလာတော့ဘူး။ ဗြဟ္မာ့ပြည်က နေပြီး နိုဗာန်ကူးတော့မှာပဲ- (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

သူဘယ်လိုလုပ်သွားပါလိမ့်၊ ဝေဒနာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိသွားလို့ (မှန်ပါ) အနိစ္စလို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိသွားတဲ့အတွက် ဒကာဒကာမတို့၊ မသေခင်ပဲ အောက်သံသရာလည်စေတဲ့ အာသဝေါကုန်တယ်၊ သေတော့ သူများပုံစံနဲ့ တူသေးရဲ့လား (မတူပါဘုရား)။

အဲဒါ ဖုဂ္ဂဏဝ္ော့ အရှင်တ္ထိရိရာမှာလာတယ်၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောတာပါပဲနော် (မှန်ပါ)။

ဒါကလေးအကြောင်းရင်းခံပြီးတော့ ဖုဂ္ဂဏတော့ဖြင့် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂတ် တည်သွားပြီဆိုတော့ ဦးဘအုန်း ဘာမှ သံသယမရှိနဲ့တော့များ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် နဂိုတုန်းက ဘုရားကြွေမလာခင်တုန်းကတော့ ဟိုနေရာက နာပါတယ်ဘုရာ့၊ ဒီနေရာက နာပါတယ်ဘုရာ့၊ ဝေဒနာက ရှေ့သာတိုးနေတယ်၊ နောက်ကို မဆုတ်ပါဘူး

ဘုရားဆိုတော့ ဝေဒနာအတုံးအခဲကြီးပေါ့များ (မှန်ပါ) တစ်ခါတည်း ဝေဒနာကို ငါနဲ့ ရောနေတာပဲ (မှန်ပါ)။

အခုတော့ဖြင့် နောက်ဆုံးပိတ် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက ဟောလိုက်တော့ ဝေဒနာကို ငါနဲ့ မရောပါစေနဲ့၊ မိဇ္ဈာဒီနှင့် မရောစေနဲ့... (မှန်ပါ) သမ္မာဒီနှင့် ကြည့်လိုက်စမ်းပါ ဆိုတော့ ဖြစ်ပြီးပျက်တာပဲ သူမြင်တာပဲ (မှန်ပါ) ဒါတွေချည်း မြင်ပြီး ဒါတွေရှုပြီး သေလိုက်တော့ ဒကာဒကာမတို့ သုံးမဂ်ကို ရတယ်၊ သုံးမဂ် သုံးပိုလ်ရတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ရှင်အာန္ဒာက ဘုရားကိုသွားလျောက်တော့ ဘုရားက ဖဂ္ဂါဏ်ဟာ အနာဂတ်တည်သွားတယ်လို့ ထောက်ခံ ချက်ပေးလိုက်တယ်နော်... (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ဘုရားက ဖဂ္ဂါဏ်ကို အကြောင်းပြုပြီး အကြောင်း ကလဲပေါ်လာတယ်၊ သံယာတော်တွေရော၊ ပရီသတ်တွေရော စကြဟု အမိန့်ရှိတယ်၊ သေနည်းသင်ပေးမှာ... (မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ ဘာသင်မှာတုံး... (သေနည်းသင်မှာပါ ဘုရား) သေနည်းပဲဘုရား ပါးစပ်ဖွင့်လိုက်လို့ရှိရင် သေတာပဲ၊ သင်ရှုံးမှာလားလို့ဆိုတော့ အဲဒါက အရှုံးသီ သိထားတာ (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီသေနည်းမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒကာဒကာမတို့ သေခါနီးမှာ အနာဂတ်ဖြစ်တဲ့နည်း၊ သေခါနီးမှာ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်း၊ ဒါကိုသင်ပေးမယ်ပြောတာ (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သေတာ ရေထဲဆင်းလိုက် သေတာပဲဆိုတာမျိုး
အောက်မေ့မနေနဲ့ ဦး... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့၊ သေနည်းသင်မယ်
ဆိုပြီး ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ရဟန်းတွေကိုခေါ်ပြီး
သကာလ ဟောတော်မှတယ်၊ သေနည်း ခြောက်နည်းရှိတယ်...
(မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတို့၊ သေနည်း ဘယ်နှ မျိုးရှိသတဲ့
(ခြောက်မျိုး ရှိပါတယ်ဘုရား) ပုထုဇွဲအတွက်မှာ သုံးမျိုး၊
အထက်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သုံးမျိုးစိရိကြတယ်၊ သို့သော
ဦးဘတင် အထက်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးကို ဘုန်းကြီး မဟော
တော့ပါဘူး၊ သူတို့မှာ ဘာမယ့်ရာရှိတာ မဟုတ်ပဲကိုး။ သူတို့
က ကိစ္စပြီးပြီးသားတွေပဲ။ ဘုရားကတော့ ခြွင်းချက်မရှိ ဟောရ
တာပေါ့ (မှန်ပါ) ဘုန်းကြီးတို့ကတော့ ဒကာဒကာမတွေနဲ့
သက်ဆိုင်လှတဲ့ ပုထုဇွဲသေနည်း သုံးမျိုးကို ဟောပြပါမယ်
(မှန်ပါ)။

ပုထုဇွဲသေနည်းသုံးမျိုးက ဖက္ကဏသေတာကို သိကြရပြီး
အလောင်းသွားကြည့်တော့ လူနှေ့တွေ ဘယ်တော့မှ မချို့တဲ့ဘူး
ဆိုတာလဲ သိကြရပြီး၊ အဲဒီတော့ သူဟာ နဂိုတုန်းကတော့
သက္ကာယဒီနှိုး မပြုတ်ဘဲနဲ့ နေခဲ့တယ်၊ ဝေဒနာနဲ့ငါနဲ့ ရောနေ့
တယ်ဆိုတော့ ဝေဒနာ အတွေတော့ သမန်ပသော် ဆိုတဲ့
အတိုင်း၊ သက္ကာယဒီနှိုး ပြုတ်ပါရဲ့လား... (မပြုတ်ပါဘုရား)။

ဘုရားကလာပြီး အတွေဖြူတ်ပေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့
အတွေက အနတ္ထဖြစ်မသွားဘူးလား... (ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား)

အလုပ်ပေးတရားတော်

jc

ဖြစ်သွားတဲ့အတွက် သူ.မှာ သေနည်းက မှန်သွားတယ်၊ ငောက်ပိုင်းခြားသိပြီး သကာလ သွားသောကြောင့် မသေခင်ဘဲ သူနဲ့ ဆိုင်ရာ အောက်အသေဝတွေ အကုန်, ကုန်တယ်၊ မကုန်ဘူးလား (ကုန်ပါတယ်ဘုရား) ဒိဋ္ဌ္ဇာ ဓမ္မ (ပ) ကာယသု ဘေဒ၏ ဓမ္မဋ္ဌ္ဇာတဲ့။ ခန္ဓာပျုက်သောအခါ့၌ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ်ဆိုတာ ဦးဘအန်း ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါ လူတိုင်းနဲ့ မဆက်ဆံဘူးလား၊ ဆက်ဆံသလား
(ဆက်ဆံပါတယ်) အကုန်ဆက်ဆံတယ်၊ ဒီအထဲမှာ ခြောက်
ပေးလို့ ဘယ်သူမှ မရဘူး... (မှန်ပါ။) ရပါမလား... (မရပါ
ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့၊ အသက်တစ်ရာ ရှည်ရပါလို၏ဆိုတော့
တစ်ရာပြည့်တော့ သေဖို့ပါတာပဲ... (မှန်ပါ!)၊ တစ်ရာနှစ်ဆယ်
ရှည်ရပါလို၏ဆိုလို့ကော - (တစ်ရာနှစ်ဆယ်ပြည့်တော့ သေဖို့
ပါတာပါပဲဘူရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့တောင်းတဲ့ဆုတဲ့မှာ အသေမပါတဲ့
ဆု ပါရဲ့လား- (မပါ,ပါဘုရား) ဘာဖြစ်ရပါလို၏၊ ညာဖြစ်ရ^{ပါလို၏} ဆိုလို.ရှိရင် အသေပါမှာချည့်;မှတ်ပါ (မှန်ပါ) ဘာမှ
မဖြစ်ရတဲ့နေရာ ရောက်ရပါလို၏ဆိုရင်တော့ အသေမပါဘူး။
အသေလွှတ်ပြ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ- ခင်ဗျားတို့ ဘာများဖြစ်ချင်သေးသတုံး- (ဘာမှ
မဖြစ်ချင်ပါဘုရား) ဟာ... ခင်ဗျားတို့ အခုမှ ပါးကုန်တာ၊
နိဂုံက အတော်ဖြစ်ချင်တဲ့လူတွေ... (မှန်ပါ?)

နုဂိုက အတော်ဖြစ်ချင်တယ်၊ ဒီသားနဲ့ ဒီသမီးနဲ့
ဟုတ်လား ငှက်ဖြစ်သော်လဲ တစ်ကိုင်းတည်း ဖြစ်ရပါလိုအောင် ...
တဲ့ ဟုတ်လား၊ အဲဒီအဖြစ်ထဲမှာ ဘာပါလာသတုံး... (အသေ
ပါလာပါတယ်) အဖြစ်ရှိလို.ရှိရင် အပျက်ရှိမှာပေါ့ ... (မှန်ပါ!)။

အဖြစ်ထဲ ဘာပါသတုံး (အသေပါ, ပါတယ်) အဲဒီအသေ
ကလဲ ခင်ဗျားတို့က ဘဝတိုင်းကလဲ မှားလာတာဆိုတော့
မှားချက်က ဦးဘအန်း ဘယ်လောက်များခဲ့သတုံး:- (မရေါ်နိုင်
ပါဘူရား) မရေါ်နိုင်ဘူး၊ မရေါ်နိုင်တာ တစ်ခါတည်း... ဖျက်ရမယ်
ဆိုတော့ မဂ်ရမှ ဖျက်လို.ရတယ်။ မဂ်မရရင်တော့ (ဖျက်လို.
မရပါဘူရား)။

ကိုင်း... ဒကာဒကာမတို့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက ပုထိုံမှာကွာ တဲ့ သေခါနီးမှ အနာဂတ်ဖြစ်ချင်လို.ရှိရင်
သုံးမျိုးရှိတယ်... တဲ့ ငါဘုရားတရားကို နာရလို.ခုနှင်းကပြောတဲ့
ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့မရောတဲ့ တရားမျိုး နာရလို.ရှိရင်လဲ သောတာပန်။
သကဒါဂါမ်း၊ အနာဂတ်ကျအောင် ဖြစ်နိုင်တယ်... (မှန်ပါ!)၊
သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီလိုမှုမဟုတ်ဘဲ ငါဘုရားကလဲ ပရိနိဗ္ဗာန် စံသွားပြီ
ဆိုတော့ ငါဘုရား၏ တပည့်သားဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဝေဒနာနဲ့
ငါနဲ့မရောတဲ့ တရားမျိုးကို ဟောတာနာရမယ်၊ ဒီလိုဆိုလို.ရှိရင်လဲ
သေခါနီးမှာ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်း၊ အနာဂတ်ဖြစ်နိုင်တယ်
(မှန်ပါ!) နှစ်မျိုးရှိသွားပြီနော်... (မှန်ပါ!)။

ဘုရားဟောလို.ဖြစ်စေ၊ ဘုရား၏ တပည့်သားက ဝေဒနာ
နဲ့ ငါနဲ့မရောတဲ့တရားကို ဟောသည်ဖြစ်စေ၊ ဘယ်နဲ့ မျိုးတုံး

အလုပ်လေးတရားတော်

၃၁

(နှစ်မျိုးပါဘုရား) ဒီလိုမှ ဘုရားနဲ့လဲမကြဲ၊ ဟောတတ်တဲ့ ဆရာသမားနဲ့လဲ မကြဲရင် ဘယ်နှယ်များ သေရပါမတဲ့လို့ မေးလို့ရှိရင် အခဲလို့ နာထားတဲ့ တရားကို ဒကာဒကာမတွေက ကိုယ့်ဟာကိုယ် နဲလုံးသွင်းပြီး ဖြစ်ပျက်ရှုပေးလိုက်ပါ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရှုနေလိုက်တော့ ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ ရောသေး သလား (မရောပါဘုရား) အဲဒီလိုဆိုရင်လဲ တစ်ခါတည်း မသေခင်ဘဲ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂတ် ဖြစ်နိုင်ပါတယ် (မှန်ပါ) ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရှုပြီးတော့ရတာ... (မှန်ပါ) ဘယ်နှု ချက်ပါလိမ့်... (သုံးချက်ပါဘုရား)။

ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ မရောနဲ့တဲ့ ဘုရားတရားကို နာရ၍ သော်လည်းကောင်း၊ သက္ကာယဒို့ပြုတ်အောင် ဟောနိုင်တဲ့ ဘုရား၏ တပည့်သားများနဲ့တွေ့လို့ အဲဒီတရားမျိုးကို နာရ၍ သော်လည်းကောင်း... (မှန်ပါ) ဒီလိုမှ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုးကို မတွေ့တော့ဘူးဆိုလို့ရှိရင်လဲ အရင်နာဖူးတဲ့ တရားကို ကိုယ် ရှုဖူးပြီး သကာလ... (မှန်ပါ) ဒါကလဲ နာဖူးတဲ့တရား ရှိမှန်းနော်၊ သက္ကာယဖြုတ်တဲ့တရားကို နာဖူးမှ... (မှန်ပါ)။

ခုနှင်းက ပန်းကလေး အောက်မေ့ပါတယ်၊ ဉော်ရေအုံး ကလေး အောက်မေ့ပါတယ်၊ ဒါလောက်ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ပန်းဉော်ရေဆိုတာက ဒါနကုသိုလ်မှို့ နတ်ပြည် သုကတိကိုတော့ မုချကျေးဇူးများမယ် (မှန်ပါ) ဒီမှာကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ ဝေဒနာနဲ့ရောဓာဖြစ်သောကြောင့် တက္ကာ

နိရောဓော၊ ဒီဋ္ဌီနိရောဓော အဝိဇ္ဇာနိရောဓော သွားပြီးဖြစ်တယ်-
(မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သူကတော့ နိရောဓောက် မလှည့်ဘူးလား (လှည့်ပါ
တယ်ဘုရား) ဟိုဟာတွေက နိရောဓောက် မလှည့်ဘူး ဒကာ
ဒကာမတို့ ကောင်းကောင်းသဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။
ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် သေနည်းဘယ်နှင့် ချိုးတဲ့ (သုံးမျိုးပါ
ဘုရား) ဘုရားဟောတဲ့ ၈၀နာနဲ့ ငါနဲ့မရောတဲ့ တရားကို
ကိုယ်ကရူဖွားပြီး သေရသော်လည်းကောင်း၊ ဘုရား၏တပည့်
သားများက ၈၀နာနဲ့ မရောတဲ့တရားကို ဖြစ်ပျက်
ရှုတတ်တဲ့တရားကို ဟောလို့နာကြားပြီး ကိုယ်ကရူဖွားပြီး
သေရသော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ဟောမည့်ပုဂ္ဂိုလ် အထက်ပါ
ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်မျိုးစလုံးမရှိဘူးဆိုရင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ပျက်ရှုပြီး
သကာလ ၈၀နာနဲ့ ငါနဲ့မရောတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ပြီးသေခဲ့ရ
သော်လည်းကောင်း၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂတ်
တည်ပြီး သေနိုင်တယ်၊ ဖူးကာသေနည်းမျိုး (မှန်ပါ) ဒါစိတ်သာချ
ပတော့... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်သော်- တို့ဆရာဘုန်းကြီးဟာ ဘာသင်ပါလိမ့်
မတုံးဆိုတာ ရိပ်မိကြပလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ဘာသင်တာတုံး
(သေနည်းသင်တာပါဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းသောသေနည်းသင်တယ်လို့၊ မှတ်လိုက်
စမ်းပါ... (မှန်ပါ) ဒီပြင် နိုင်က ခင်ဗျားတို့ သေမည့်သေနည်း
ကတော့ဖြင့် သားစွဲမယားစွဲလို့ ရှိတဲ့ပစ္စည်းကလေးစွဲလို့၊ အဲဒီလို့
သေနည်းတွေ သေမှာစိုးလို့၊ အဲဒါတွေကတော့ အများအားဖြင့်

ပြောဘက်ချည်း ဦးတည်သွားတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကု
ပလား... (ကျပါပြောရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်
သေနည်းခြောက်မျိုးမှာ ပုထိဇ္ဇာသေနည်းသုံးမျိုးကိုဟောတယ်
(မှန်ပါ) ကျန်တဲ့သုံးမျိုးကတော့ အနာဂတ်မြတ်ဖြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်မှု
ဒီအတိုင်းဘုရားတရားတော်ကို နာ၍သော်လည်းကောင်း၊ သူကဲ
အနာဂတ်မြတ်ဖြီးသားမျို့ သူ့အတွက် မလိုလှတော့ပါဘူး (မှန်ပါ)
သို့မဟုတ် ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘုရား၏ တပည့်သား အနားရှိသော်
လည်းကောင်း (မှန်ပါ) ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆင်ခြင်၍သော်
လည်းကောင်း၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ရဟန္တာဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)
သဘောကျပလား... (ကျပါပြောရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဘုရားထဲမှ တရားနာဖို့ဆိုတဲ့
ဘုရားကလဲမရှိတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ၁-နံပါတ်က လွတ်သွား၏
(မှန်ပါ) J-နံပါတ်ဆိုတာကလဲ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဖျေတ်ခနဲ့
သေချင်သေတာမျိုး။ ဒီလို ဆရာလျောက်ရှာလို့လဲ တွေ့ချင့်
တွေ့တာကိုးဖြာ... (မှန်ပါ) သေမှာက ဘယ်သူမှာအချိန်သိကြတဲ့
မဟုတ်ဘူး (မှန်ပါ) သေမှာသာ သိတယ်၊ ဒီအထဲမှာ ဒကာ
ဒကာမတွေ အချိန်သိတဲ့ ဒကာဒကာမတွေ တစ်ယောက်နှု
မပါဘူး (မှန်ပါ) ပါကြရဲ့လား ... (မပါ, ပါဘုရား)။

သေမှာတော့ မသိကြဘူးလား (သိပါတယ်) အချိန်တော့
သိရဲ့လား (မသိပါဘုရား) အချိန်မှုမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကဖြင့်
ဟောမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှာမထားပေဘူးလား... (မှန်ပါ) ရှာထား
နိုင်ပါမလား... (မရှာထားနိုင်ပါဘုရား)။

အချိန်သိရင်တော့ ဟုတ်သားပေါ့ (မှန်ပါ) အခုတော့
အချိန်မှ မသိတဲ့ပူရှီလ်တစ်ဦးဖြစ်နေတော့ ဟောမည့်ပူရှီလ်ကို
ရှာထားနိုင်ပါမလား... (မရှာထားနိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပထမအချက်လဲ ကျူပ်တို့မိဖို့မမြင်ဘူး၊
ဘုရားကလဲ မရှိဘူး၊ ဒုတိယအချက်ကလဲ ခင်ဗျားတို့ အသေက
အချိန်မသိနိုင်တဲ့အတွက် ဒုတိယပူရှီလ်နဲ့လဲ တွေ့ဖို့မမြင်ဘူး
(မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ ကိုယ့်၁၀၃နာဖြစ်ပျက်နဲ့ တွေ့ဖို့
ဒီတစ်ခုပဲမြင်တယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပ်လား (ကျပါပြီဘုရား)
ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဘယ်နည်းအကောင်းဆုံးလို့ဆိတာ
ကိုယ့်အတွက်မှာဖြင့် ၁၀ဖုန်ပါတော့ဆိုတော့ ၃-နုပါတ်နည်း
အကောင်းဆုံးပဲ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ... (နုပါတ် ၃ အကောင်း
ဆုံးပါ ဘုရား) နုပါတ် ၃-အကောင်းဆုံးဆိတာ ၁၀၃နာကွန်္တာနဲ့
ဉာဏ်နဲ့တဲ့လိုက်ကြပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပ်လား... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား) ဘာနဲ့ဘာတဲ့ကြမလဲ... (ခန္ဓာနဲ့ဉာဏ်နဲ့ တဲ့ရပါမယ်)
၁၀၃နာကွန်္တာဖြစ်ပျက်နဲ့ ဉာဏ်မဂ်နဲ့သာတဲ့လိုက်၊ တဲ့ပြီး ဒီ
အတိုင်းသာ ဒကာဒကာမတွေ ရူနေလို့ရှိရင် မသေခင်ကိုက
၁၀၃နာနိုင်ရောဘာ တကျာနိုင်ရောဇာ ဖြစ်ရမယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ (၁၀၃နာနိုင်ရောဘာ၊ တကျာနိုင်
ရောဇာ ဖြစ်ရပါမယ်) ၁၀၃နာနိုင်ရောဘာဆိုတော့ ၁၀၃နာက
ဖြစ်ပျက်ဆိုတော့ ချုပ်မသွားပေဘူးလား... (ချုပ်သွားပါတယ်)

အဲဒီတော့ ဝေဒနာက ချုပ်သွားတော့ ဝေဒနာမှုမရှိဘဲ ဒီကနောက်က တဏ္ဍာပေါ်ချင်လို့ ... (မပေါ်နိုင်ပါဘုရား)။

ဘယ်ပေါ်နိုင်ပါမတဲ့၊ ဒီမဂ်က ဖြတ်ထားလိုက်ပြီ (မှန်ပါ) ဝေဒနာကဖြစ်ပျက်ကို ရှာထားတော့ မဂ်ကလဲဖြတ်ပြီးသား ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ) ဝေဒနာနိရောဓာ တဏ္ဍာနိရောဓာ မဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

တဏ္ဍာနိရောဓာ ဖြစ်ကတည်းက ဒကာဒကာမတို့ တဏ္ဍာနိရောဓာလဲ နိဗ္ဗာန်ပဲ၊ သူ့နိဗ္ဗာန်နဲ့ သူပေါ်ဗျာ... (မှန်ပါ) သောတာပန်တည်မှာဖြင့် သောတာပန်နိဗ္ဗာန်ရတာပဲ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ- ဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်ရှုပြီးသေတော့ ဝေဒနာဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတာပဲဆိုတော့ ဝေဒနာချုပ်သွားတာပဲ မဟုတ်လား | (ချုပ်သွားတာပါ) ဒီက ဒိဋ္ဌနိရောဓာကကော် မဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်မှာပဲ ဒီမဂ်က ဒိဋ္ဌကိုသတ်ထားတယ် (မှန်ပါ) သဘောကျပ်လား- (ကျပါပြီ) တော်တော်အရေးကြီးလို့ ဒီဥစ္စာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောနေတာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီဝေဒနာကို ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာပဲလို့ သိနေကတည်းက ဒီအထဲ သမ္မာဒိဋ္ဌု ဝင်လာတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌုဆိုတာ ဝိဇ္ဇာမဟုတ်လား (မှန်ပါ) ဝိဇ္ဇာ ဒီအထဲဝင်နေကတည်းက အဝိဇ္ဇာက လာချင်လို့ ... (မလာနိုင်ပါဘုရား)။

မလာနိုင်တော့ သမ္မာဒိဋ္ဌုဝိဇ္ဇာကလဲ အဝိဇ္ဇာကို သတ်တယ် (မှန်ပါ) သဘောကျပ်လား... (မှန်လှပါ) မိဇ္ဇာဒိဋ္ဌုလဲ သတ်

ထားတယ်၊ တဏ္ဍာလဲ သတ်ထားတယ်ဆိုတော့ ပြေား... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ အောက်သံသရာသွားမည့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကုန်ပြတ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုဆိုကြပါမယ်... (အောက်သံသရာသွားမည့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကုန်ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) အောက်သံသရာသွားမည့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကုန်ပြတ်သည် ဖြစ်လေသောကြောင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အနာဂတ်တည်သွားတယ်တဲ့။ အထက်သာ သွားတော့တယ် (မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) အထက်သာ သွားတယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်းသေချာပလား (သေချာပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ၁-နံပါတ်ကလဲ ခင်ဗျားတို့ မမျှော်လင့် နဲ့တော့၊ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားပြီ (မှန်ပါ)။ ၂-နံပါတ်ကလဲ မမျှော်လင့်နဲ့ ဘာကြောင့်တဲ့... သေမည့်အချိန် ခင်ဗျားတို့ မသိလို့ (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

၁-နံပါတ် ဘာဖြစ်လို့ မမျှော်ရတာတဲ့ (ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားပါပြီဘုရား)။ ဘုရားမရှိတော့လို့ ဘုရားကသေခါနီးလာဟောခဲ့လို့ ကိုယ်က နှလုံးသွင်းရင်လဲ ဒါဟာ အနာဂတ်ထိ အောင် တည်နိုင်တယ်လို့ ဟောတာကိုး (မှန်ပါ) အဲဒီတော့ အဲဒီ ၁-နံပါတ်က မျှော်လင့်ချက် ကုန်သွားပြီ (မှန်ပါဘုရား)။

၂-နံပါတ်ကလဲဘယ်လိုစဉ်းစားကြမယ် (ကိုယ်သေမည့်အချိန်မသိလို့ပါ) သေမည့်အချိန်ကို ကိုယ်မှ မသိဘဲနဲ့ ဥစ္စာ။

ဒကာဒကာမတွေဟာ တို့ဘုန်းကြီးပင့်ထားမယ်၊ တို့ဆရာပင့်ထားမယ်ဆိုလို့ရှင်လဲ မဖြစ်နိုင်သလိုပါပဲ၊ သိနေရင်

တော့ ဟုတ်တာပေါ့၊ သေချိန်ကို ဘယ်သူမှ သိတာမဟုတ်ဘူး
(မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ J-နံပါတ်ကိုလဲခင်ဗျားတို့ အားမကိုးနဲ့
(မှန်ပါ) ဦးဘအန်း အားကိုးလို့ကော တည့်ပါမလား (မတည့်ပါ)
ဘာဖြစ်လို့ မတည့်သတုံး- (သေမည့်အချိန် မသိလို့ပါ ဘုရား)၊
သေချိန်သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒီအထဲမှာ ဘယ်သူပါကြသလဲ (ဘယ်သူမှ
မပါ၊ပါ ဘုရား)၊ မသိတော့ ဒုတိယအချက်ကို အားကိုးလို့
တော်ပါမလား- (မတော်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘာအားကိုးကြမလဲ... (၃- နံပါတ်ပါ)
၃-နံပါတ်ကတော့ မိမိသန္တာန်ရှိတဲ့ ဝေဒနာကို မိမိဉာဏ်နဲ့
သာ ဖြစ်ပျက်ရွှေ (မှန်ပါ)၊ မိမိသန္တာန်ရှိတဲ့ ဝေဒနာကို မိမိ
ဉာဏ်နဲ့သာ ဖြစ်ပျက်ရွှေ- (မှန်ပါ)၊ မိမိသန္တာန်ရှိတဲ့ ဝေဒနာကို
မိမိဉာဏ်နဲ့သာ ဖြစ်ပျက်ရွှေပြီး သေလိုက်ပါတဲ့။ ဘယ်ကျအောင်
ဖြစ်နိုင်သတဲ့တုံး (အနာဂတ်မြဲကျအောင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အေး...သောတာပန်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သကာဒါဂါမဲ့
ဖြစ်နိုင်တယ်၊ အလွန်ဆုံး အနာဂတ် ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါ ပုထုဇ္ဈာ
သေရင်ပြောတာ၊ အနာဂတ်သေရင်တော့ ရဟန္တာဖြစ်နိုင်တယ်။
ဒီသုံးချက်နဲ့ကြုံလို့ရှိရင်- (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အရှုံးစွှေးပါ၌တော်မှာ ဖန့်ကော်မာရီတော်မှာ ဖြောင်းပြီး
ဘုရားကိုယ်တိုင် ရှင်အာနန္တာကိုဟောတာ- (မှန်ပါ) ဒီတော့
ဒကာဒကာမတို့ အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့အမို့ယ်ဟာ ရှင်သွား
ပြီလား... (ရှင်သွားပါပြီဘုရား)

ကောင်းပြီ...ဒါဟာ မသေခင်က မဂ်ဝင်ထားတဲ့အတွက် ဦးဘတင် ဘာကုန်နေသလဲ (အသဝေါကုန်ပါတယ်) အောက် သံသရာသွားမည့် အသဝတွေက ဘယ်နှစ်နေသတဲ့... (ကုန်ပါတယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်-ဒါဖြင့် တိ.သည်ကားလို.ဆိုရင် ငါသေရင် ဘယ်ရောက်မှာတဲ့လို. ဘာမှတွေးမနေနဲ့ အောက်သံသရာသွားတဲ့ အသဝကုန်ရင် အောက်သံသရာ မရောက်တာပဲ၊ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အောက်သံသရာ၏ ပဋိစ္စသမ္ပါဒ် အနာဂတ် အကြောင်းတွေကို ဒကာသစ်တို့ ကိုမြေချွေတို့ မဂ်က ဖြတ်ချလိုက်တယ် (မှန်ပါ)။ မဖြတ်ဘူးလား (ဖြတ်ပါတယ် ဘုရား)။

ရူနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အနာဂတ်အကြောင်းတွေ ဘယ်နှစ် တဲ့... (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီပြတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ ဘာပူစရာရှိသေးသတဲ့ (မရှိပါ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အင်မတန် နေရာ ကျတဲ့ သေခြင်းကောင်းပဲ (မှန်ပါ) တချို့ကျတော့လဲ သားကလေး ခေါ်ပေးပါဦး၊ ပစ္စည်းကလေး အစရှိသည်နဲ့ သုံးပုံပုံပြီး သကာလ ဒါကလေးကတော့ ကျပ်အတွက် သြို့ဟ်ဖို့၊ ကျန်တာတွေ ကတော့ ဘယ်သူတွေ၊ ဘယ်သူတွေယူကြ စသည်နဲ့ လုပ်လေး ရှိကြတယ်။ အဲဒါ မကောင်းသေးဘူး စင်စစ်တော့ (မှန်ပါ)။

သို့သော်လဲ ခင်ဗျားတို့ကတော့ သတိရရှာတယ်တဲ့ သတိရရှာတယ်လို့ မြို့သုံး၊ သုံးလိုက်သေးတယ်မျှ- (မှန်ပါ)။

သတိရတာက သူ့ဟာက ဟိုနှစ်ပဲက ဘာတုံးဆိုတော့
ဟိုဟာကသားဖို့၊ ဒီဟာက ခင်ပွန်းဖို့၊ ဒီအပဲက သူသေတဲ့အခါမှာ
လှလှပပချဖို့၊ ဒီအဓိပ္ပာယ်မျိုးသာရှိတယ်၊ သူ့ဟာက ဉာဏ်
မပါဘူး၊ ဝိပသုနာဉာဏ် ပါတာမဟုတ်ဘူး၊ ကမ္မသုကတာ
ဉာဏ်လောက်နဲ့၊ သေသားတာ (မှန်ပါ)။

ကမ္မသုကတာ ဉာဏ်ရယ်၊ သားခင်တဲ့ တဏ္ဍာရယ်
(မှန်ပါ) အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတို့၊ နှစ်းတော်အိမ်တော်မှာ
ဆင်ဖြူတော်ဖြစ်ရဲ့ စသည်လောက်ပဲရှိတယ်- (မှန်ပါ)။

နှစ်းတော်၊ အိမ်တော်မှာ ဆင်ဖြူတော်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတော့
တော်တော့ တော်သေးတာပေါ့၊ တော်မှာ ဆင်ရှင်းထက်
စာရင်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဆင်ဖြူတော်က တို့ရွှေ့နှစ်နှစ်းတော်၊
အိမ်တော်မှာ ဖြစ်ရတာ ခုနှင့်က ကျူပ်သေတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်
ဘာလုပ်ဖို့၊ ဉာဏ်လုပ်ဖို့ဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ကလေးမျိုးက သွားပြီး
အကျိုးပေးတယ်... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် နှစ်းတော်အိမ်တော်မှာ ဆင်ဖြူတော်ဖြစ်တဲ့
အသေမျိုးတော့ မကောင်းပါဘူး... (မှန်ပါ) ကောင်းပါမလား...
(မကောင်းပါဘုရား) ရှင်းရှင်းက ကောင်းပါသေးတယ်၊ သက်သာ
ပါသေးတယ် ဒကာဒကာမတို့၊ ဘယ်သူ့ဆင်ဖြူတော်ဖြစ်ရတယ်
ဆိုတာဖြင့် ကျောပေါ်တော့ အစိုးခံရမှာပဲ... (မှန်ပါ) မဟုတ်
ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဆင်ဖြူတော်လောက်နဲ့ ဦးဝကျေနှပ်ပလား...
(မကျေနှပ်ပါဘုရား) မကျေနှပ်ရင် တော်သေးတာပေါ့ဗျာ...

ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ရင် အဲဒါဖြစ်ရတဲ့ တော်သေးရဲ့ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ခက်ပကော... (မှန်ပါ.)

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သေနည်းက ဘယ်နဲ့ မျိုးပါလိမ့် (သုံးမျိုးပါဘုရား) ဘုရားတရားနာပြီး ကိုယ်တိုင်ဗျားပြီး သေရ ခဲ့သော် ဒကာဒကာမတို့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ် အနာဂတ်ဖြစ်နိုင်တယ်... (မှန်ပါ.)

သက္ကာယဖြတ်တတ်တဲ့ ဘုရား၏ တပည့်သား တရားနာ ရ၍ ကိုယ်တိုင်ဗျားများသေခဲ့ရသော် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂတ်ဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ ဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဟာ... ဒီလိုမဟုတ်ဘူးဆိုရင်လဲ ကိုယ်နာထားတဲ့ ၁၀၃နာကို သက္ကာယကွာအောင် ဖြစ်ပျက်ရှုပြီး သေကြလို့ ဆရာသမားက မှာထားတယ်၊ အဲဒါမှာထားတာကလေးကို ခင်ဗျားတို့ ရှူဗျားပြီးသကာလ သေကြလို့ရှုရင်လဲ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂတ်ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သုံးနည်း ဟောတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။ ဆက္ကနိပါတ်အရှုံးတွေ့ရှုရှုမှာ ဟောတာ၊ ပုထုဇ္ဈာ အတွက်သုံးမျိုး၊ အနာဂတ်အတွက်သုံးမျိုး၊ ပေါင်းပြောက်မျိုး (မှန်ပါ) သို့သော် အနာဂတ်အတွက် ဦးဘအန်း ကျူပ်တို့နဲ့ ဘာမှမဆိုင်သေးလို့ အကျယ်မပြောတော့ပါဘူး (မှန်ပါ။)

အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတို့ ဒီသေနည်းသုံးမျိုးသည် အင်မတန်အရေးကြီးတယ်ဆိုပြီး ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးနှုတ်က ဖွင့်ဟောတာလို့မတ်ပါ... (မှန်ပါ) အရေးမကြီး

အလုပ်ပေးတရားတော်

၄၁

တာကို ပြီးတောင်မပြီးဘူးလို့၊ ခက္ခခက္ခ မပြောခဲ့ဘူးလား ...
(ပြောခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။

အရေးမကြီးတဲ့ အလုပ်ဆိုလို့ရှင် ဘုရားက အသံတော်
ထွက်ရမှာဝေးလို့ ပြီးတောင်မပြီးဘူး ... (မှန်ပါ။) ပြီးလာလို့.
ရှိရှင်တောင်မှ ကယ်တင်ချင်လို့မှတ် (မှန်ပါ။) ထုတ်ဖော်ဟောလို့.
ရှိရှင်ဖြင့် အထမြာက်နိုင်တဲ့အလုပ်မို့. ထုတ်ဖော်ပြောတာ
လို့မှတ် ... (မှန်ပါ။)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ နေရာကျပလား ... (ကျပါပြီ)
ကောင်းကောင်း သေတတ်ပလား (သေတတ်ပါပြီ) အဲဒါတော့
ကိုယ်ဆုတောင်းပြည့်ထားတာကြီးကနေပြီး သကာလ နောက်
ထပ်ကို အသေတွေတောင်းထားတာကလဲ ခင်ဗျားတို့ ကပြည့်လို့
(မှန်ပါ။) ဒီသား၊ ဒီသမီး၊ ဒီမြေး၊ ဒီမြစ်နဲ့ နိုဗာန်မဝင်မိ
စပ်ကြားဆိုတဲ့ ဥစ္စာတွေကရှိနေတော့ နိုဗာန်ကလဲ ဘယ်နေရာမှန်း
မသိသေးဘူး (မှန်ပါ။) နိုဗာန်လဲ ဘယ်နေရာမှန်း မသိသေးဘဲနဲ့.
ဒီစပ်ကြားကို ပြောထားတဲ့ ဥစ္စာက နိုဗာန်မရသေးဘဲ ကျယ်
သရွောဟာ ဘူးဟာချည်းဖြစ်နေတယ် ... (မှန်ပါ။)။

နိုဗာန်လဲ သူမြင်ရပလား (မမြင်ရသေးပါဘုရား) မမြင်ရ
သေးတော့ ဒကာဒကာမတို့. နိုဗာန်မရမိစပ်ကြား ဒီသား၊
ဒီသမီး၊ ဒီမြေး၊ ဒီမြစ်ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားတို့. တဏ္ဍာစေခိုင်းတိုင်း
လုပ်ထားတဲ့ ဝစ်ကံပဲ ... (မှန်ပါ။)။

တဏ္ဍာက ဒီသား၊ ဒီသမီးကလေးတွေဟာ နှင့်ကို
အင်မတန် ကျေးဇူးများတာတွေ၊ နှင့်နဲ့ ပါရမိပြည့်ဘက်တွေဟု

တဏ္ဍာကဝင်လာပြီး ဟောထားတယ် (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား-
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

တဏ္ဍာက ဘယ်လိုဟောသတုံး၊ ဒီသား၊ ဒီသမီးကလေး
တွေဟာ နင့်ရင်သွေးကလေးတွေ၊ နင့်ပါရမိဖြည့်ဘက်ကလေးတွေ
နင့်အိစာမင်းစာကလေးတွေ၊ နင့်ဆေးပေးမီးယူကလေးတွေ
စသည်နဲ့၊ တဏ္ဍာက သိပ်ဟောထားတာ... (မှန်ပါ) မဟော
ဘူးလား (ဟောပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလိုဟောတဲ့အခါကျတော့ ဒီက ဒိဋ္ဌသမားကလဲ
သော်- ဒါကြောင့် ငါမခင်ရင် တော်ပါမလား၊ ဒိဋ္ဌသမားက
မလာဘူးလား... (လာပါတယ်) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ တဏ္ဍာက ရှုံးကတရားဟောကောင်းတော့
ဒိဋ္ဌကနောက်သို့လိုက်ဖို့ရာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ)
ငါမှာ ဒီတစ်ယောက်တည်းရှိတာ ဒီတစ်ယောက်ကလေးမှ
မလိမ္မာလို့၊ ပျက်စီးယုံယွင်းသွားခဲ့သော် မခက်ဘူးလားဆိုပြီး
ဒိဋ္ဌကလဲ ဦးဘအနဲ့ တစ်ခါတည်း လာတော့တာပဲ (မှန်ပါ)
မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒိဋ္ဌတဏ္ဍာတွေသည်ကား...လို့ဆိုလို့ရှိရင်
ဘုန်းကြီးတို့ထက် အပြောအဟော သန်တယ်လို့၊ အောက်မောပါ
(မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘုန်းကြီးတို့ထက် အပြောအဟော သန်တယ်ဆိုတော့
ဘုန်းကြီးက တစ်နေ့မှ တစ်နာရီပြောတာ၊ သူက အချိန်တိုင်းပဲ၊
ထမင်းစားပြန်လဲ ဒီကလေးနဲ့ ဒီခင်ဗွန်းနဲ့ ... (မှန်ပါ)။

လက်ဖက်ရည်သောက်ပြန်တော့ကော- (ဒီကလေးနဲ့
ဒီခင်ပွန်းပါဘုရား) စီးပွားရေးရှာပြန်တော့လဲ ဘယ်သူ့ဖို့တဲ့
သူတို့ဖို့ပေါ့၊ ကျေပ်တို့ဖို့တော့ ပြီးပါပြီ၊ ဒီအတိုင်းပဲ မလာဘူးလား
(လာပါတယ်ဘုရား) သူတို့နဲ့ ခွဲနေတဲ့အချိန်ကိုပါသေးရဲ့လား
(မပါ၊ ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတို့၊ ဒီတဏ္ဍာဒီဋ္ဌာနဲ့ ခွဲနေတဲ့
အချိန်မပါဘူးဆိုတာ သေချာပဲလား... (သေချာပါပြီဘုရား)
ဒီတော့ သူတို့က အတွင်းသူအတွင်းသားအဖြစ်နဲ့ ခင်ဗျားတို့
ဖြားယောင်းနေတာ၊ ဘုန်းကြီးတို့က အပြင်သာက်ကနေပြီး
သကာလ ဝါးလုံးရည်နဲ့ ရမ်းနေတာ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ အတွင်းနဲ့ အပြင်ဆိုလို့ရှိရင် လိုက်နာချင်း
လိုက်နာရင် အတွင်းသူ လိုက်နာကြရမှာပဲ။ မတတ်နိုင်ဘူး...
ဘဲ၊ မတတ်နိုင် သွားပေတော့ထဲကပဲ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား-
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအတွင်းလူကို ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးကလဲ သူသတ်ယောကျား နှိပ်စက်သမားလို့ ဆိုတာ သေသေ
ချာချာ မဟောဘူးလား... (ဟောပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဟောထားတာကို ခင်ဗျားတို့ သူတို့ကြောင့်
သုသရာရည်တယ်ဆိုတာ မပြတ်လို့ရှိရင် ရည်နေတာ ဘုန်းကြီး
သေသေချာချာဖော်၊ ဖော်ပြောတယ် (မှန်ပါ) မပြောဘူးလား...
(ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမင်သာမဝင်ရင် သူတို့မပြောခင် ရှည်တာမဟုတ်
ဘူးလား (ဟုတ်ပါတယ်) ဒါနကိုလုပ်၊ ဒါနကြောင့် ဘာမှ
သံသရာမရှည်နိုင်ဘူး၊ ဟောဒီတဏ္ဍာနဲ့ ဆုတောင်းကြီးက
ဆုတောင်းတဏ္ဍာကနေဖြီး ရှည်ချလိုက်တယ် (မှန်ပါ)
ဒါနလူတုန်းကတော့ နိဗ္ဗာန်ပစ္စယော ဟောတဲ့ မလာဘူးလား
(လာပါတယ်ဘူရား)။

အဲ... နိဗ္ဗာန်မရမိစပ်ကြား ထည့်လိုက်ဦးမဟာဆိုပြီး
ဒီကနေဖြီး ရှည်ပစ်လိုက်တာနဲ့ ရှည်ကုန်ရော... (မှန်ပါ)
သဏောကျပလား... (ကျပါပြီဘူရား)။

တဏ္ဍာက ရှည်ပစ်လိုက်ရော နိဗ္ဗာန်ဝင်လို့ရှိရင် ယသော်
ဓရတို့လိုပဲ သူ့ခေါ်ပွန်းသည် နိဗ္ဗာန်ဝင်မှဝင်မယ်ဆိုပြီးသကာလ
ဆုရှည်ကြီးတောင်းထားလိုက်တယ်... (မှန်ပါ။)

ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း အားထုတ်လို့ရှိရင် ဒါလောက်
မကြာဘဲနဲ့ ယသော်ဓရ ဆုပြည့်တယ် (မှန်ပါ။) မောင်တော်နဲ့
မခွဲချင်တာနဲ့ လေးသချဲ့နဲ့ ကမ္မာတစ်သိန်း စောင့်ရတယ်...
(မှန်ပါဘူရား) ဘယ်လောက်ကြာသွားသတဲ့... (ကြာပါတယ်
ဘူရား)။

ဒကာဒကာမတို့ ဒီလိုများ ကြာချင်သေးသလား (မကြာ
ချင်ပါဘူရား) ခင်များတို့ကသာ မကြာချင်ဘူးပြောတာ၊ ဒီသား
ဒီသမီးဆိုတာတွေကျတော့ ဒီအတိုင်းခံနေရတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုး
ရောက်နေတယ် (မှန်ပါ။) မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါ
တယ်ဘူရား)။ အဲဒီကိုယ်အတွင်းသူတွေပြောတာကို အကုန်

အလုပ်ပေးတရားတော်

၄၅

ဖျက်ပါ၊ အပြင်ဘက်ကပြောတာကို အမှန်ယူပါ၊ သဘောကျ
ပလား (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်အတွင်းက ပြောတာတော့ အမှန်မယူပါနဲ့၊
ကိုယ့်သားကိုယ့်သမီးကို ကြည့်ပါ၊ ကိုယ့်မျက်လုံးနှင့်ကြည့်ရင်
ကိုယ့်သားကိုယ့်သမီးဟာ ဘယ်လောက်အရပ်ဆိုးဆိုး ချောနေ
တာပဲ (မှန်ပါ)၊ ဘေးကနေ ကြည့်တာကိုပြော၊ အဲဒါကို
ခင်ဗျားတို့က ကြည့်ယုံ၊ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကိုယ့်ဟာကိုယ်ကြည့်ရင် တဏောမျက်လုံး ဒီဇို့မျက်လုံးနဲ့
ကြည့်နေတာ... (မှန်ပါ) အဲဒီတော့ ကိုယ့်သားကိုယ့်သမီးက
ဘယ်လောက်ပဲ အရပ်ဆိုးနေနေ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ဘယ်နှယ်
နေသတဲ့... (ချောနေပါတယ်) ချောနေတာပဲ၊ လူနေတာပဲ၊
လီမွာနေတာပဲ၊ ဉိုပင်ဉိုပြားသော်လဲဉိုချော၊ ဆိုးပင်ဆိုးပြား
သော်လဲ ကောင်းတဲ့နေရာကွက်ပြီး ပါရသေးတယ် (မှန်ပါ)
ဒီလိုမလာကြဘူးလား..... (လာပါတယ်ဘုရား) အကုန်လုံး
သူ့ဟာက တဏောဒို့နဲ့ ပြင်ပြီးသွားတော့တာပဲ (မှန်ပါ)
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)

ဆိုးတော့ဆိုးတယ်၊ ဉို့သော်ကောင်းတဲ့နေရာကလေး
ရှိတယ်ဗျာ လာသေးတာပဲ။ တဏောဒီဇို့က ဒီဉာစာကို ကွက်ကွက်
ထုတ်လိုက်တာပဲ... (မှန်ပါ) မထုတ်ဘူးလား... (ထုတ်ပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ကိုယ့်အတွင်းကပြောတာ တစ်လုံးမှ မမှန်ဘူး၊
ဘေးက အရပ်က ပြောတာသာကြည့်... (မှန်ပါ) အရပ်ကလူ

၃-၄ ယောက်နဲ့ပေါင်းပြီး ကိုယ့်သားသမီး ကြည့်ပေစေ၊ အဲဒီ
ပြောတာကို အမှန်ထားပါ ... (မှန်ပါ)။

နို့မဟုတ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ရန်ဖြစ်မည့်ချေည့်းစိတ်ကူး၊ မဟုတ်
ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်) သူ့သားကလေး အရပ်ဆိုးပါတယ်
ပြောရင် သူ့သားမှ ဆိုးရပါမလားဆိုပြီး ရန်ဖြစ်မှာပဲ...
(မှန်ပါ) ကိုယ်ကြည့်ထားတာကတော့ တဏ္ဍာမျက်လုံး၊ ဒီဋ္ဌ္ဇာ
မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ထားတာ၊ ကိုယ့်မျက်လုံးက မျက်လုံးမှားကြီး
(မှန်ပါ)။

အရပ်ပြောတာ မမှန်ဘူးလား (မှန်ပါတယ်) ကိုယ့်
မျက်လုံးက မှန်ရဲ့လား... (မမှန်ပါဘူရား) မမှန်ပေမယ့်
ကျေနပ်ရဲ့လား... (မကျေနပ်ပါဘူရား) မကျေနပ်ရင် ရန်ဖြစ်ရုပ်
ခင်ဗျားတို့ရှိတော့တယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပ်လား...
(ကျပါပြီဘူရား)။

လွှဲတာတော့ ဘယ်သူက လွှဲတာတုံး (ကိုယ်ကလွှဲ
တာပါ ဘူရား) အဲဒါကြောင့် တဏ္ဍာဒီဋ္ဌ္ဇာပြောတဲ့ စကားကို
ဒကာဒကာမတွေ မယုံနဲ့... (မှန်ပါ) တဏ္ဍာဒီဋ္ဌ္ဇာ သူတို့ဝင်
လာလို့ရှိရင် အောက်သံသရာ မသွားဘူးလား၊ သွားသလား...
(သွားပါတယ်ဘူရား)။

တဏ္ဍာဥပါဒါန် ကံ-ဒီဋ္ဌ္ဇာ ဥပါဒါန်က ဘယ်သွားသတုံး
(အောက်သံသရာ သွားပါတယ်ဘူရား) ဒါဖြင့် သူပြောတာယုံရင်
အောက်သံသရာ သွားရမှာပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ) မမှန်လို့ သွားရ^၁
တာပေါ့၊ မှန်ရင်... (မသွားရပါဘူရား)။

အလုပ်ပေးတရားတော်

၄၇

မသွားရဘူးဆိုတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က သေသေချာချာ
ရှင်းလင်းပြနေတော့ ဒကာဒကာမတွေ ဘေးက တရားဟော
သလို ဆရာဘုန်းကြီးများပြောတာကို အမှန်ထားကြပါ၊ ကိုယ့်
ဝမ်းထဲက အတွေးလုံး အဆလုံးမှန်သူ၏ အကုန်အလွှဲချည်းမှတ်
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သေတတ်ပလား... (သေတတ်ပါပြီဘုရား)
ဘယ်နှဲ နည်းသေရမှာတုံး... (သုံးနည်းပါဘုရား) သုံးနည်းမှာလဲ
ဘယ်ဟာသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ဖို့သင့်သတုံး... (၃- နံပါတ်
ပါဘုရား)။

၁-နံပါတ်လကျေပ်တို့ ဘုရားနဲ့ မတွေ့နိုင်တော့
ပယ်လိုက်၊ J-နံပါတ်လ သေချိန်မသိလို့ပယ်လိုက်၊ ၃-နံပါတ်
ကိုပဲ နဲလုံးသွင်းကြ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။
ကဲ... ယနေ့ဒီတွင် တော်ကြေားစို့။
သာဓု... သာဓု... သာဓု... ။

